

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Lietuvių Fondo 49-ajam suvažiavimui nuaidėjus – 5 psl.

- Apie minią, teismus ir teisingumą – 2
- Ministras pirkto motociklą – 3
- Palaimintojo J. Matulaičio jubiliejinių renginių komitetas posėdžiauja – 4
- Audronės Simanonytės koncertas – 4
- K. Smoriginas pristato naują albumą – 6
- New York kandidatai į JAV LB XX Tarybą – 8
- Šventadienis – 8
- Paskutinė kadencija (22) – 9
- Aldutė Vakarė: „Kartais Angelas pasirodo...” – 10

Valiutų santykis
1 USD — 2.62 LT
1 EUR — 3.45 LT

Prezidentūroje tvyrojo sporto žaidynių dvasia

Vilnius (President.lt) –Tęsiant atvirų erdvių renginius, Lietuvos Respublikos Prezidentūros vidiniame kieme balandžio 22 d. įvyko visiems atvira sporto šventė. Sekmadienio popietę lietaus nepabūgę lankytojai žaidė įvairius sportinius žaidimus, rungtyniavo tarpusavyje, o drąsiausi išbandė ir originalesnių užsiėmimų – vaikščiojo kojūkais ar čiuožinėjo „vasaros slidėmis”.

Taip vilniečiams ir sostinės svečiams buvo pristatytos Prezidentės globojamos 5-osios pasaulio TAFISA sporto visiems žaidynės. Šią vasarą Šiauliuose vyksiančios žaidynės skirtos ne profesionaliems sportininkams, o mėgėjiškai sportuojantiems žmonėms iš viso pasaulio. Tokio pobūdžio renginys Lietuvoje vyksta pirmą kartą. Sportinių žaidynių centru virtusioje Prezidentūroje šventės lankytojai specialiai įrengtuose „sporto kiemeliuose” dalyvavo žaismingose mankštose, įvairiuose žaidimuose, varžybose ir šokiuose. Lanky-

President.lt nuotr.

tojai žaidė lietuvišką ritinį „ripką”, žaidė šachmatais, šaškėmis, kėgliais, rungtyniavo krepšinio aikštelėje ir išbandė dar daugelį kitų užsiėmimų. Šventės dalyviai taip pat turėjo progą

apžiūrėti nuotraukų parodą su Lietuvos „auksinės” jaunimo krepšinio rinktinės akimirkomis iš pasaulio čempionato.

2013–uosius siūloma paskelbti S. Dariaus ir S. Girėno metais

Vilnius (ELTA) – Siūloma 2013-uosius metus paskelbti lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno metais. Tokį nutarimo projektą Seimo posėdžių sekretoriате įregistravo Seimo frakcijos Tvarka ir teisingumas seniūnas Valentinas Mazuronis. 2013 m. liepos 15 d. bus minimos 80-osios Stepono Dariaus ir Stasio Girėno skrydžio per Atlantą ir jų žūties metinės.

Nutarimo projekte siūloma Vyriausybei numatyti finansavimą Stepono Dariaus ir Stasio Girėno skrydžio per Atlantą ir jų žūties 80-ųjų metų minėjimo renginių programų rengimui bei jų įgyvendinimui.

Stepono Dariaus ir Stasio Girėno pilotuojama „Lituanica” virš Čikagos.

Goda Dailydaitė – naujoji pasaulio bokso čempionė

Vilnius (ELTA) – Dortmunde surengtoje kovoje dėl Tarptautinės moterų bokso federacijos (WIBF) ir Tarptautinės bokso federacijos (WBF) pasaulio čempionės vardo puslengvio svorio kategorijoje (iki 57,15 kg) 26-erių metų Lietuvos boksinkerė Goda Dailydaitė po visų dešimties raundų taškais įveikė 31-erių metų čekę Arletą Krausovą ir pirmą kartą istorijoje tapo stipriausia planetoje. Pergalę lietuvei, kuri už varžovę buvo 11 cm aukštesnė ir 5-eriais metais jaunesnė, skyrė visi trys teisėjai.

„Kova buvo labai sunki. Tačiau aš to ir laukiau. Žinojau, kad varžovė pajėgi. Ji buvo pralaimėjusi tik Ramona Kuehne. Esu labai laiminga. Pagaliau galėsiu švęsti – po tiek mėnesių treniravimosi”, – po istorinės pergalės džiaugėsi G. Dailydaitė. Paklausta, ar jos pergalei turėjo įtakos Dortmundo žiūrovai, kurie ją itin palaikė, lietuvė nė nedvejojo: „Žinoma. Nesitikėjau, kad bus tiek žiūrovų.” Ne ką mažiau nei jo auklėtinė džiūgavo ir G. Dailydaitės treneris

Thorsten Brueck.

1985 metais Vilniuje gimusi, bet dabar Esene, Vokietijoje, gyvenanti G. Dailydaitė pratęsė nepralaimėtų dvikovų seriją iki septynių: iki šiol savo profesionalės karjeroje ji nėra patyrusi nė vienos nesėkmės – 7 per-

galės, 0 pralaimėjimų. Praėjusių metų balandį G. Dailydaitė įveikė austrę Doris Koehler ir iškovojo Tarpkontinentinį WIBF vardą. WIBF yra viena iš trijų pagrindinių moterų profesionalaus bokso organizacijų.

Goda Dailydaitė.

Redakcijos žodis

Krepšinis lietuviams – sporto šaka numeris vienas, kuria Lietuvoje serga nuo darželinuko iki senolio. Kai vyksta krepšinio varžybos, ištuštėja gatvės. Ne išimtis – ir JAV lietuviai. Didelis būrys jaunųjų krepšininčių Pasaulio lietuvių centre mokosi šio žaidimo gudrybių. Lietuvos krepšinio gimtadieniu laikoma 1922 m. balandžio 23 d. Tą dieną šalyje buvo sužaistos pirmosios krepšinio rungtynės, kuriose Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos ekipa 8:6 (!) nugalėjo Kauno rinktinę. Lietuvos krepšinio Meikoje – Kaune – praėjusį sekmadienį buvo paminėta šios sporto šakos 90-metis. Graži sukaktis, yra kuo džiaugtis ir didžiutis. Tačiau kita vertus, jeigu rimtai galvojama apie mūsų mažos šalies veidą, reikėtų neužmiršti ir kultūros. Deja, niekada nė viena Vyriausybė kultūros nebuvę įrašiusi į prioritetus. Tad sveikinant krepšininkus ir sporto aistruosius su gražia sukaktimi tikėkimės, kad ateis laikas, kai kada nors ir kultūra bus ne podukros ar tarnaitės vietoje.

Redaktorė **Laima Apanavičienė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00 JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00 Pirmą klasę: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00 Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00 Į Lietuvą reguliariu paštu metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00 Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00 Į Lietuvą reguliariu paštu metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė dalia.cidzikaitė@gmail.com Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė – Renata Šerelytė rainbow.vilnius@gmail.com Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome prisiųsti kopiją.

El. paštas: rastine@draugas.org skelbimai@draugas.org administracija@draugas.org

Siekiant teisingumo, minios balsas toli gražu ne visada išmintingas patarėjas. Kaip pabrėžia socialiniai psichologai, kai žmogus ištraukia į minią, paprastai labai susilpnėja kritinis mąstymas ir atsakomybė. Minia gana paprasta manipuliuoti: čia labai daug emocijų ir susižavėjimo efektingai atrodančiais, bet nebūtinai teisingais sprendimais.

Todėl nuo seniausių laikų politinėse bendruomenėse buvo labiau pasitikima ne minia, bet autoritetais, kurie gilindavosi į nesutariančių pusių teiginius ir priimdavo nešališką sprendimą, apeliuodami į teisingumo principus, dėl kurių yra sutarta. Ilgainiui susiformavo teismų sistema, kurioje darbavosi profesionalai, turintys ginčų sprendimo patirtį, gerai išmanantys įstatymus, sugebantys atlaikyti kurios nors grupės spaudimą. Teismams buvo bandoma suteikti kuo daugiau autonomijos, idant galingieji negalėtų daryti jiems spaudimo, o teisėjais būdavo skiriami autoritetą visoje bendruomenėje turintys asmenys.

Teismo sprendimas visada geriau patinka tai pusei, kuri laimi teismo procesą, o tie, kurie pralaimi, linkę keikti teismus ir įžvelgti, jog jie šališki. Idant sumažintų nepasitenkinimą, kad neištirptų politinės bendruomenės pasitikėjimas teisėjais, daug dėmesio buvo skiriama nuosekliam teisinių procedūrų laikymuisi bei teisėjų nepriekaištingos reputacijos palaikymui.

Tad natūralu, jog viešumoje labai sustiprėjus teismų kritikai, net pasigirdus raginimams nevykdyti teismų sprendimų, kurie esą yra neteisingi, iškilo klausimas – ar tokiu būdu nėra griaujami teisinės valstybės pamatai ir grįžtama prie visų karo su visais būvio? Teismų sistemą stojo ginti platus teisininkų, politologų bei politikų frontas, pareikšdami, kad jei vykdysime tik tas teismų nutartis, kurios mums patinka, ar paisysime tik tų įstatymų, kurie mums naudingi, įpulsime į chaosą ir teismų sistema praras prasmę. Net jei vienas ar kitas teisėjas savo darbą atliko nekvalifikuotai, mes esą turime teisinėmis priemonėmis bandyti ištaisyti padarytą žalą, bet šiukštu neturėtume teigti, kad ne visus teis-

Apie minią, teismus ir teisingumą

ANDRIUS NAVICKAS

mų sprendimus būtina vykdyti.

Tarsi solidi ir sunkiai pajudinama padėtis. Kita vertus, nesenos istorijos pamokos mums primena, jog kartais teismų nutarčių ir įstatymų vykdymas tampa didesniu nusikaltimu nei raginimas elgtis ne pagal įstatymų leidėjų ar teisėjų direktyvas, bet pagal sąžinę. Turiu galvoje, pavyzdžiui, Nuernberg procesą, kuriam teko nuo teisėtumo pereiti prie moralės principų. Primenu, buvo teisiškai svarbiausi nacių nusikaltėliai. Jie sutartinai tvirtino, kad paprasčiausiai vykdė įstatymus ir aukštesnių pareigūnų įsakymus, ir ne jų kaltė, jog pastarieji buvo savo esme nusikalstami. Esą ne jų reikalas buvo gautas direktyvas svarstyti, jų pareiga buvo jas vykdyti.

Galime persikelti ir į lietuvišką aplinką. Per kunigų disidentų teismus sovietiniai teisėjai, saugumiečiai ir žurnalistai taip pat piktinosi ir tyčiojosi iš minios, kuri suplaukdavo palaikyti teisiųjų ir garsiai protestavo prieš teismų sprendimus. Kunigas Sigitas Tamkevičius, vienuolė Nijolė Sadūnaitė, Petras Plumpa ar Jadvyga Bieliauskienė iš tiesų nepaisė sovietinių draudimų. Formaliai buvo už ką apkaltinti visus disidentus, bet esmė ta, kad visi draudimai, kuriuos disidentai pažeidė, savo dvasia prieštaravo sąžinės laisvės principui. Taip pat ir teismų posėdžiai jokių būdu nepriminė nešališko nagrinėjimo, bet veikiau buvo saugumiečių instrukcijų įforminimas teisine kalba.

Kas šiuo atveju gynė teisinę valstybę – disidentus palaikanti minia ar teisėjų krėsluose sėdinčios marionetės? Ar patys teismai neteisingu užnuodytoje sistemoje negali tapti ne teisinės valstybės garantu, bet veikiau teisėtumo figos lapu pridengta tarnystė kuriai nors verslo ar politinei grupei?

Galima persikelti į mūsų laikus. Pasipiktinimai keistais teismų sprendimais kaupėsi ilgai. Nepaisant didžiulio masto piknaudžiavimo atve-

jų, iš mūsų visų pavogtų astronominių sumų, praktiškai nė vienas sukčiavimu turtus susikrovęs ir įtaką įgavęs veikėjas nebuvę nuteistas. Sunku atsispirti išpūdziui, kad vadina-

moji teisingumo sistema toli gražu nėra vienodai reikšti tiek jupiteriams, tiek jaučiams, bet veikiau lankstėsi jupiteriams ir ne-gailestingai čaižė jaučius.

Toliau dar liūdniau – kiek pas-tangų reikėjo, kad kas kartą būtų atnaujinta Vytauto Pociūno byla, ku-rią taip skubėta baigti, iš esmės nė nepabandžius prisikasti prie tiesos. Šnipštu baigėsi beveik visos korupci-jos bylos ar piktnaudžiavimo politinė galia skandalai, o visą sistemos jėgą bandyta parodyti, puolant kone pa-saulinio lygio teroriste įvardytą mer-giną ar kaukėtiems vyrukams plė-siant iš senelių rankų mergaitę.

Kilo klausimas: ar iš tiesų teis-mai tarnauja politinei bendruome-nei? Beje, dauguma tų, kuriuos šian-dien paniekinamai politinio ir teisi-nio elito atstovai vadina minia, vienu bruožu labai panašūs į tuos žmones, kurie sovietmečiu gynė disidentus. Protestuoja ne tie, kurie tiesiogiai nukentėjo nuo teismų sprendimo, bet tie, kuriems atrodo, kad peržengta svarbi riba, už kurios nepriklausos Lietuvos teismų sistema prade-da niekuo nesiskirti nuo sovietinio marioniečių teatro, kurio režisierė buvo tikrai ne Temidė, bet veikiau šešėlyje linkę likti saugumiečiai.

Tad nemanau, jog sąžininga šiandien kalbėti apie alternatyvą: „minios teisingumas“ prieš „teismų sistemą“. Mums visiems svarbu, kad teismai iš tiesų būtų tas nešališkas arbitras, be kurio politinės bendruo-menės gyvenimas virsta chaosu. Ta-čiau kartu nesutinkame, kad teisėtu-mu galima dangstyti cinišką požiūrį į teisingumą.

Mes nesame minia, bet piliečiai, tauta, kuri, pasak Konstitucijos, yra savos valstybės šeimininkė, ir šian-dien labai svarbu išlaisvinti teisėjus iš tų grandinių, kurias jiems siekia uždėti įvairaus plauko jupiteriai. Tik taip į klanus, minias suskeldėjusi Lietuva vėl gali tapti tikra respubli-ka. Tik taip galime grįžti prie tei-sinės valstybės.

Bernardinai.lt

LAIŠKAI

DIDYSIS „TITANIKAS“

„Draugo“, 2012 m. balandžio 10 d. straipsnyje „Titaniko lietuviai“ buvo pristatyta nauja knyga apie kun. Montvilos ir dar poros lietuvių žuvi-mą nuskendusiam „Titaniko“ laive. Tai puikus ir kruopštus darbas pri-simenant ir 100-ąsias šio įvyko meti-nes, ir gvildenant laive žuvusių mūsų tautiečių likimus. Tačiau net dau-giau nei šimtui metų praėjus, neturi-me išsamios ir viską apimančios pir-mosios lietuvių išeivijos bangos gy-venimo ir kūrybos šiame žemyne is-torijos. Šios bangos pranykimas yra tarsi senosios lietuvių išeivijos di-džiulis „Titanikas“. Beveik be pėd-sako pranyko šimtai tūkstančių mū-sų tautiečių. Tik karts nuo karto iš-girstame iš jų palikuonių retus, lyg iš „Titaniko“ gelmių atsklindančius

garsus apie jų lietuviškas šaknis, apie sugriautą arba jau pranykusią veiklą.

Reikia nulenkti galvą ir padėkoti Vaidai Lowell ir Gerdai Butkuvienei už „Titaniką“ ir su juo susijusios lie-tuvių istorijos iškėlimą į viešumą. Gal tai paskatins mūsų istorikus ir istorijos mylėtojus imtis tirti ir para-šyti knygą apie plačiai šiame žemyne pasklidusios pirmosios lietuvių ban-gos praeitį, jos išikūrimą ir kūrimą savų Lietuvėlių svetimoje žemėje, nes ji gimtame krašte buvo ištrinta iš egzistencijos ir žmonių atminties. Šios pirmosios bangos išeivių darbas ir pasiekimai lietuviybės savimonės žadintime, organizuotume, veikloje lietuviybės labui ne tik gyventoje ap-linkoje, bet ir prisidėjimas prie liet-uvių tautos ir valstybės prisikėlimo ir atstatymo yra stulbinantys to laiko

sąlygomis. Tačiau laikas, kaip vėjo nešamas jūros smėlis, baigia užpus-tyti paskutinius šios bangos pėdsak-us. Taip kaip neseniai atsirado žmo-nių, ieškančių atkurti Prūsijos ir Ma-žosios Lietuvos išeivių išikūrimą ir jų bandymus tęsti savo kilmės krašto papročius Texas valstijoje, taip reikė-tų ir mūsų pačių institucijoms su Lietuvos valstybės iniciatyva ir pa-galba skatinti ir paremti šio labai rei-kalingo istorijos lapo atvertimą ne tik išeivijai, bet ir visai Lietuvai.

Nors sunku išjudinti tokį projek-tą, laimei neseniai Lietuva paskyrė ir jau atsiuntė į JAV Lietuvos kultū-rios atašė Evaldą Stankevičių. Ti-kuosi, kad jis į šį reikalą atkreips dė-mesį ir inicijuos bei organizuos rei-kiamą veiklą.

Stasys Bačkaitis
Great Falls, VA

Pastarosios savaitės nebuvo pačios palankiausios teisinės valstybės kūrimui. Drąsiaus Kedžio dukters byloje ne vienas, bet visi trys pirmieji valstybės žmonės į teismo sprendimo nepaisymą reagavo kuo ramiausiai, beveik jam pritaria.

Pirmoji prabilo šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė. Ji tvirtino, kad teismo sprendimas perduoti dukrą motinai yra vykdomas – švelniai. Sunku suprasti, kuo švelnus vykdymas skiriasi nuo nevykdymo, nes mergaitė buvo ir tebėra prižiūrima Kedžio šeimos, o ne motinos.

Seimo pirmininkė Irena Degutienė paragino Laimutę Stankūnaitę nusileisti ir palikti savo dukrą Kedžių globoje. Tokiu atveju „gal po 10–20 metų ta pati mergaitė ateitų pas tą mamą ir padėkotų jai, kad ji padarė tokį išmintingą sprendimą“. Jeigu Stankūnaitė atsisakytų dukters, problema būtų išspręsta, bet ji to nedarys. Problema irgi būtų išspręsta, jei Neringa Venckienė paisytų teismo sprendimo, bet Seimo pirmininkė to lyg nepastebėjo.

Premjeras Andrius Kubilius pabrėžė, kad „privalome laikytis teismų įgaliojimų“, nurodė, jog „valstybės institucijoms tokiuose šeimos ginčiuose tenka labai sudėtinga našta“ ir kad jos gali suklysti. Jis siūlė atsižvelgti į psichologų siūlymus leisti mergaitei pagyventi psichologiškai neutralioje aplinkoje. Tai veikiausiai būtų geriausias sprendimas, bet teismas įsakė mergaitę perduoti motinai, o ne į dar nesukurtą neutralią aplinką.

Ne tik politikai skeptiškai vertina teismo sprendimą. Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius pažymėjo, kad kol byloje yra tiek daug baltų dėmių, kol motinos vaidmuo šioje istorijoje dar neišaiškintas, skubėjimas paimti mergaitę yra sunkiai suvokiamas. Žmonės nesusitaikys su formaliu teismo sprendimu, jeigu jis nebus suprantamai ir argumentuotai pagrįstas ir nederės su prigimtinė teise.

Bet grįžkime prie politikų, turinčių užtikrinti, jog įstatymai ir teismo sprendimai yra gerbiami ir įgyvendinami. Grybauskaitė sakė, kad teismo sprendimas yra vykdomas. Degu-

tienė ir Kubilius pažymėjo, kad jis turi būti vykdomas, bet abu siūlė jį apeiti ar pakeisti. Nė vienas nesakė, kad reikia nedelsiant ir be išlygų vykdyti teismo sprendimą toks, koks jis yra, o ne toks, koks jis galėtų būti.

Politiniai apskaičiavimai veikia politikus. Neabejotina, kad nukentėtų tas politikas, kuris kategoriškai reikalautų kuo greičiau įvykdyti teismo sprendimą. Jis visiems laikams netektų Kedžių pusę palaikančiųjų balsų, o jo principingumas neužtikrintų principingumą vertinančių piliečių paramos, nes šie piliečiai galėtų jo nepalaikyti dėl kitų priežasčių, pvz., dėl ūkio politikos. Dėl panašių apskaičiavimų daugelis politikų prieš dvejus metus nedrįso viešai ir nedviprasmiškai ginti gėjų teisės rengti eitynes.

Kedžio ir jo duktės byla yra sudėtingesnė, nes ji sietina su pasitikėjimo teismais ir teisėsaugos sistemos krize. Teisėsauga seniai yra silpniausia Lietuvos valdymo grandis, Lietuvos teismai – nuo Konstitucinio Teismo (KT) iki apylinkių – yra gana nekompetentingi ir neveiksmingi. Trūkumai buvo akivaizdūs ir Kedžių byloje. Prokuratūra ir policija vangiai reagavo į Kedžio kaltinimus dėl pedofilijos, bylą tyrinėjantis teismas tik šią savaitę pradėjo liudytojų apklausą. Kėdainių rajono apylinkės teismas nepakankamai aiškiai grindė savo nutarimą dėl dukters perdavimo, ir niekas neparengė rimto, nuoseklaus plano teismo sprendimui įgyvendinti, tad įvyko tas pusiau farsinis mėginimas paimti mergaitę.

Teisininkai ir teisėjai skuba ginti teismus ir kaltinti kritikus teisinės sistemos griovimu. Buvęs KT pirmininkas Egidijus Kūris prabilo apie kritinę ribą pasiekusį teisinį nihilizmą. Dabartinis KT pirmininkas Romualdas Urbaitis skundėsi, jog Dar-

Kedžio byla: iššūkiai teisinei valstybei

KĘSTUTIS GIRNIUS

bo partijos mitinge buvo menkinami teismai. KT būdingu žargonu jis aiškino, jog „Konstitucijoje įtvirtinta demokratinės teisinės valstybės valdžios sąranga, be kita ko, suponuoja valstybės valdžią įgyvendinančių institucijų lygiavertiškumą ir jų pagarbą viena kitai“, užmiršdamas, kad savo ruožtu KT menkina Seimą, kai iš piršto laužtais ir nepagrįstais sprendimais reikalauja keisti įstatymus arba smulkiai nurodinėdamas, kaip Seimas turi organizuoti savo darbą ar atostogas.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ir Teisėjų tarybos pirmininkas Gintaras Kryževičius irgi ragino politikus labiau laikytis neutralumo. Jis neiškentė pavadinęs Venckienės teisinės ir politinės sistemos pūliniu. Nesunku įsivaizduoti, kaip jis ir kiti teisėjai piktintųsi, jei politikai taip prabiltų apie juos ir jų kolegas.

Idealiame pasaulyje politikai nekalbėtų apie teismų trūkumus, nes patys teismai būtų sutvarkę juos seniai. Bet dabartinėje Lietuvoje tokia tyla būtų nepateisinama, nes teismai nenori ar negali dirbti veiksmingai, šalinti akivaizdžių ydų, imtis priemonių prieš nesąžiningus teisėjus ar teisėtvarkos darbuotojus. Darbo partijos juodosios buhalterijos byla dirbtinėmis priemonėmis jau vilkinama ketverius metus, o tik prieš kokį mėnesį teismas ėmėsi priemonių užtikrinti, jog posėdžiai nebūtų nuolat atidedami dėl kaltinamųjų sveikatos, gynėjų nedalyvavimo, jų keitimosi ir kitų priežasčių.

Korupcijos pavyzdžių yra maršos. Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) pareigūnai, tirdami galimus korupcijos faktus, vieno Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjo kabinete atliko kratą ir rado keletą dešimčių tūkstančių litų, kurie galimai buvo perduoti

kaip kyšis. Bet teismai sėdi sudėję rankas.

Teismai jaučia turintys teisę būti gerbiami. Bet pagarba nėra automatiška, reikia ją uždirbti ir galima jos netekti. Vyskupas Tamkevičius teisingai nurodė, kad teismo nutarimai bus gerbiami, jei jie bus tinkami ir aiškiai pagrįsti ir derės su prigimtinė teise. Lietuvoje dar jaučiama įtaka Sovietų Sąjungoje galiojusio teisinio pozityvizmo, pagal kurį taisyklė ar norma virsta galiojančia teise, jei tinkama institucija procedūriškai tvarkingu būdu ją priima, net jei doroviniu požiūriu įstatymas yra neteisingas ir nepriimtinas. Pats Tamkevičius daugelį metų kalėjo už Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos leidimą ir tiesos sakymą. Sovietmetis praėjo, bet sovietmečio auklėtiniai tebevadovauja Lietuvos teismams.

Teisėjai, teisininkai ir politikai turi imtis atsakomybės už tingumą ir abejingumą, už tai, kad ilgus metus pro pirštus žiūrėjo į šlubuojančią ir nevykusią teisinę sistemą. Pasėję vėją, turės pjauti audrą. Tikiu, kad visi susipras, kad toliau šitaip gyventi neįmanoma, jog reikia teismus reabilituoti. Nepakaks vien primygtinų reikalavimų gerbti įstatymus, teismus ir teisėjus. Teismai turi persitvarkyti, Seimas turi peržiūrėti, pakeisti ir patobulinti daugelį įstatymų, prezidentė turi užtikrinti, kad teisėsaugos institucijos dirbtų veiksmingai. Bet kol pertvarkos įgyvendinamos (o tai truks ne vienerius metus), įstatymai ir teismų nutarimai turi būti gerbiami, net tie, kurie kelia dideles ir pagrįstas abejones.

Nevalia leisti net tiems, kurie nuoširdžiai rūpinasi Stankūnaitės dukters gerove, užkirsti kelią teismo sprendimo įgyvendinimui. Priešingu atveju bus sukuriamas pavojingas atvejis, kad kiekvienas galės elgtis su įstatymais kaip su švedišku stalu ir pagal savo skonį nutarti, kurių laikysis.

Pribrendo laikas Lietuvos valstybės vadovams nedviprasmiškai pasisakyti už teismo sprendimo vykdymą ir nurodyti atitinkamoms institucijoms jį įgyvendinti. Net per rinkimų metus.

Delfi.lt

Jaunuolis prašė tėvą, kad jam nupirktų motociklą. Sunku esą autobusais trankytis į universitetą, be to, vakarais, laukiant persėsti, šalta ir pavojinga. Tėvas nesutiko: mokslapinigius kitam pusmečiui sutaupyti yra svarbiau, nei motociklu birbinti.

Lietuvos Vyriausybė nusprendė, kad visuomenei yra būtina turėti Modernaus meno centrą („Respublika“, 2011 m. spalio 3 d.). Taigi reikia naujo muziejaus. Jį statys Vilniaus centre ant valstybės žemės. Esamų devynių meno muziejų nepakanka, o jiems išlaikyti biudžete skirta penki mln. litų kasmet. Naujoji statyba kainuosiant tik dvidešimt milijonų (žemės vertė čia neįskaičiuojama). Jo išlaidų kasmė kainuos du milijonus litų. Kultūros ministras Artūras Gelūnas tvirtino, kad šis muziejus, kai pradės veikti, trauks į Lietuvą turistus.

Kokie eksponatai bus rodomi šiame muziejuje? Tokie, kokių nėra už Lietuvos ribų, kad į Lietuvą skubėtų modernaus meno ištroškusieji smalsuoliai? Ne Lietuvoje modernizmas gimė, ne čia jis brendė. Mažai čia rasis ir modernizmo stebuklų. Tad ar neprireiks užsienyje eksponatus pir-

kinėti?

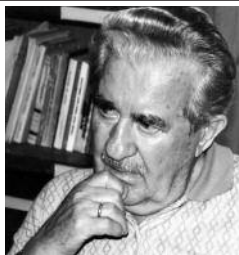
Prieš melioraciją, kai turėjome pakankamai raistų, turėjome ir kipšiukų. Bandytume vieną sugauti ir galėtume jį šiame muziejuje rodyti. Tada būtų turistų. Bet pelkių nėra, kipšiukai persikėlė ant gerų žmonių sprandų.

Užsienyje modernizmas gimė, augo, ten kūrė savo vertingą ir niekingą paveldą. Tad ko turistai į Lietuvą plauks? Kad pasižiūrėtų to, kas Europoje ir kitur buvo atmesta?

Meno muziejai pagražina kiekvienos valstybės kultūrinį veidą, jei jie yra muziejinėje aukštumoje. Tačiau vargdienėliai muziejai liudija apie apsileidusius šeiminingus. Valdas Adamkus, būdamas Lietuvos prezidentu, lankėsi Kauno muziejuose ir matė suskilusias sienas, tvarkos stoką. Nėra pinigėlių. Kaip devyni meno

Ministras pirko motociklą

VYTAUTAS VOLERTAS

muziejai išgyvens iš penkių milijonų litų, jei vienam jų kasmet reikia dviejų milijonų? O štai kultūros ministras nupirko motociklą, pataikaudamas tiems, kuriems birbimas svarbiau už viską.

Kyla klausimas, kokie ryšiai yra tarp Modernaus meno centro ir Jono Meko kolekcijos? Šioje aferoje nuskendo dvylika milijonų litų? O gal čia bus Guggenheim muziejus, gal Jono Meko kolekcijai išdėlioti vieta? Gal tik gudrus veržimasis į valdžios pinigus per šalutines duris, tenkinant savo užgaidas? Iš kitos pusės, kas vertina meno darbus? Specialistai ar užkuburių svajotojai?

Iš tikro, ar jau reikia daugiau muziejų, kai esantys skursta, neturi už ką rengti parodų, pasitelkti meno tyrininkų, restauruotojų? O kur Valdovų rūmų statyba ir jų įrengtis, ka-

da į tas duris pradės sprautis turistai, kaip buvo tikimasi?

Varguolėlė Lietuva be gilesnio svarstymo metėsi į muziejus ir įvairių istorinių vietų globą. O tų vietų yra daug: Kauno senoji Prezidentūra, prez. Antano Smetonos dvarelis, kiti įdomūs dvarų pastatai, istorinių asmenų gyvenvietės, paminklai kapinėse – tvarkyk ir tvarkyk. Entuziazmas tik retais atvejais tampa pinigų. Kad ir vėl sugrįžus prie Valdovų rūmų: reikia atstatyti, būtinai reikia; jau tik JAV lietuviai kiek sukraus šiam tikslui. (Taip skelbė ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba, grįžusi iš posėdžių Lietuvoje.) Žinoma, krovė, kiek galėjo, šį tą sukrovė, bet viskas yra ribota.

Truputį perdėtai pučiamės, kad tik gražiau pasirodytume svetimtaučiams. Vilnius net buvo Europos kultūros sostinė, tačiau labai mažai kas šitai pastebėjo, o pastebėjusieji nepagyry. Kiekvienas atsakingesnis pareigūnas Lietuvoje, neatsižvelgdamas į ekonominę valstybės padėtį, sau plėšia, kiek galima didesnę biudžeto dalį, gal ne savo srities reikams tvarkyti, kiek savo vardo ilgesniam palikimui. Šis įprotis kelia erzelių krašte.

TELKINIAI

Marquette Park, CHICAGO

Palaimintojo Jurgio Matulaičio beatifikacijos 25-mečio jubiliejinių renginių komitetas posėdžiauja

LIGIJA TAUTKUVIENĖ

Šeštadienį, balandžio 14 d., Čikagos Marquette Park parapijos salėje įvyko eilinis Palaimintojo Jurgio Matulaičio beatifikacijos 25-mečio Jubiliejinių renginių komiteto posėdis, kuriame dalyvavo 16 narių. Vida Sakevičiūtė perskaitė praėito posėdžio protokolą, primindama kas buvo kalbama, kokie priiimti išipareigojimai.

Dr. Linas Sidrys pastebėjo, kad Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios savaitiniame biuletenyje pasirodė skelbimas, kviečiantis parapijiečius padaryti stebuklą: „... per Palaimintojo Jurgio Matulaičio metus sunaikinti visą Švč. Mergelės Mari-

jos Gimimo parapijos skolą. Tereikia 247 žmonių, kurie paaukotų po tūkstantį dolerių ir skola būtų sunaikinta”. Skola, kuri yra susijusi su Nativity mokykla ir rinkliava jai padengti, jokių būdu nesietina su Pal. Jurgio Matulaičio jubiliejiniais beatifikacijos renginiais ar renginių komiteto fondo įsteigimu. Dr. L. Sidrys pakvietė daugiau biuletenyje neklaidinti parapijiečių ir rinkliavą po tūkstantį skelbti tik bažnyčios vardu. Šiam pasiūlymui visi pritarė. Kun. Jaunius Kelpšas neprieštaravo.

Dr. L. Sidrys pasiūlė įkurti Pal. Jurgio Matulaičio fondą, kuriam pusę suaukotų pinigų sumos skirtų jo šeima (matching foundation). Fondo surinktus pinigus skirti Marijampolės marijonų gimnazijos (įkurta 1923 m. www.mmginnazija.lt) geriausia moksleiviui, šiais mokslo metais sėkmingai baigusiam gimnaziją ir įstojusiam į aukštąją mokyklą, kaip vienkartinę stipendiją-paramą.

Nustatyta galutinė iškilmingų pietų kaina vienam asmeniui – tik 35 doleriai. Be abejo, tai didelis paleng-

vinimas ypač tiems, kurie pajautė savo asmeninio biudžeto krizę, smukus JAV ekonomikai. Kvietimai, spausdinami kun. V. Aušros spaustu-vėje, adresatus pasieks laiku. Kitas posėdis numatytas gegužės 5 d., po 4 val. p. p. šv. Mišių.

Primename: iškilmingos šv. Mišios, kurias celebruos Čikagos kardinolas Francis George, OMI, vyks sekmadienį, gegužės 27 d., 3:30 val. p. p. Iškilmingai vakarienei asmenys kviečiami į Beverly Country Club, 8700 S. Western Ave., Chicago. Kokteiliniai – 5:30 val. p. p., vakarienė – 6:30 val. v. Vietas užsisakyti galima tel. 773-776-4600 arba el. paštu nativity6812@yahoo.com

Posėdžiui pasibaigus pakalbino kun. Jaunių, kas veikiama Šiluvos Marijos mokyklai atidaryti? Birželio mėn. Nativity mokykla bus uždaryta ir, jei nieko nevyks, tai neilks ir taip reikalingo inventoriaus pradedančiai gyvuoti mokyklai – nei kompiuterių klasės, nei stalų, suolų, lentų, bibliotekos lentynų ir t. t. Daž inventoriaus pažadėjusi Čikagos ka-

talikiškų mokyklų direktorė (superintendent of Catholic Schools) seselė Mary Paul McCaughey labai palaiko parapijinės lituanistinės mokyklos įkūrimo idėją. Žodžiu, nieko nedarant ir laukiant manos iš dangaus, mokykla savaime neįsikurs, moksleivų ir mokytojų staiga neatsiras. Visų pamilta lietuviška baroko stiliaus bažnyčia, palaipsniui vis daugiau ir daugiau prarasdama Anapilin iškeliaujančių parapijiečių, trečiabangiais gausiai nepasipildo. Dauguma jų – tik „proginiai” lankytojai.

Pasikartosiu: suaugusius, vaikus pritraukti ne tik parapijiečių, bet ir bažnyčios klebono reikalas. Tik va bėda – nenori ar negali kun. Jaunius Kelpšas, iki šiol dar priklausantis Vilkaviškio vyskupijai, tapti Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios klebonu? Jo atsakymo taip ir nesulaukiama, kaip ir dėl mokyklos – vis: „vėliau ir vėliau”. O kada tas vėliau taps – dabar?

Ligija Tautkuvienė – parapijos tarybos narė.

Omaha, NE

Audronės Simanonytės koncertas Omaha

BIRUTĖ PRIŠMANTIENĖ

Savaitgalį, visai prieš pat Atvelykį, keletą dienų iš eilės Amerikos televizija ir radijas sukėlė nerimą – Nebraska ir aplinkinėse valstijose. Vos tik įsijungus televizorių ar radiją, galėjai girdėti, jog artėja baisi audra ir viesulas, kuris Omaha pasieks šeštadienį apie 3 val. p. p. Kaip tik tuo metu, kai Šv. Antano parapijos salėje turėtų prasidėti ilgai lauktas Audronės Simanonytės koncertas.

Jau pats rytas gero oro nežadėjo. Vėjas, apsiniaukę, migla. Likus maždaug porai valandų iki koncerto pradžios griaudė griaustinis, siautė viesulas ir pylė kaip iš kibiro. Tikrai ne šventinė nuotaika! Beveik visi valstijos renginiai buvo perkelti į kitą dieną. Mes, Omaha lietuviai, neturėjome kitos dienos, todėl su nerimu laukėme, kas bus. Renginio organizatoriai vos spėjo atsakinėti į telefono skambučius, kad koncertas vyks ir kad labai apgailestauja, jog skambinantieji negalės atvykti.

Nors oras atbaidė daugelį žiūrovų, tačiau patys drąsiausieji vis dėlto atvyko. Jų buvo arti 50 – tiek lazdomis besiremiančių senelių, tiek jaunų mamų ir tėčių vedinų savo mažosiomis atžalomis. Šv. Antano parapijos salėje jie susirinko ne eiliniam pavasariniam susibūrimui, bet pasiklausyti JAV LAC dovanoto Audronės Simanonytės koncerto.

Čikagoje ar New York koncertai iš toliau ne naujiena, o mažose apylinkėse jie yra didelis džiaugsmas. Paprastai mes linksminamės vietinių vaikų ar suaugusių šokiais, mūsų choro „Rambynas” dainomis, pačių deklamuojamais posmais. Štai ir sulaukėme koncerto iš paties New York – o net gamta nepadeda! Apmau-

du, tačiau prieš gamtą esame bejėgiai. Ar bus klausytojų? Nežinioje kartu su mumis, Audronės globėjais Raminta ir Arvydu Urbonavičiais bei gitarą ir aparatūrą parūpinusiu Artūru Bereisha, besirenkančių kantariai laukė ir mūsų viešnia, dainininkė Audronė Simanonytė.

Lietuvoje gimusi, Kaune užaugusi, partizano ir politinės kalinės dukra Audronė baigė Vilniaus universitetą, kur įsigijo lietuvių kalbos ir literatūros specialybę. Šiuo metu dainininkė dirba laikraštyje „Amerikos lietuvis”, o dainavimas jai – tik didžiulė aistra ir pomėgis.

Nuo 2001 m. Audronė gyvena JAV, pastaruosius 3 metus – New York. Amerikoje ji mokėsi dainavimo New York vokalo mokykloje „Singers Forum”. Pati kuria muziką ir rašo dainoms tekstus savo ir mamos rašytoms eilėms. Dainų tematika labai įvairi: apie žmones, jų santykius,

meilę ir Lietuvą. Dainomis ji išreiškia savo ilgesį, parodo pagarbą žmonėms, pasijuokia iš blogio.

Mums teko girdėti, kad Audronės koncertai nenuobodūs ir skirti bet kokio amžiaus žiūrovui, kad žiūrovai koncerte ne tik juokiasi ar ašarą nubraukia, bet koncerto pabaigoje dažniausiai ir patys kartu ima dainuoti.

Ne išimtis buvo ir Omaha. Vos tik į rankas paėmus gitarą, salėje išvyravo nepaprasta tyla, kuri truputį suglumino dainininkę. Švelni muzika, jaudinantys žodžiai ir nuostabus skambus altas, tarsi užbūrė žiūrovus. Tačiau pasigirdus plojimams dainininkė kiek aprimo.

Greitai ir audrą už lango pamiršome, nors griaustinis vis bandė priminti, kad gamta pyksta. Mačiau, kaip ne vienas ir ašarą nubraukė, ir juokė, kai Audronė dainavo apie išskaičiuotas vedybas. Prisipažinsiu,

mane taip sujaudino daina skirta Motinai, kad vos vos susivaldžiau. O koncerto pabaigoje salėje klausytojai taip įsisiūbavo ir traukė dainą kartu, kad Audronė negalėjo atsistebėti mūsų dainingumu.

Koncertui pasibaigus klausytojai neskubėjo skirstytis. Gurkšnoda mi kavutę su pyragėliais ir sumuštiniais, žmonės kalbėjosi su dainininke, gyrė ją, aptarinėjo koncertą, apgailestavo, kad Onutė ar Jonas negalėjo čia būti dėl blogo oro. Bendruomenės pirminininkei Kristinai Jonikaitei sakė, jog su malonumu dar kartą eitų į Audronės koncertą, džiaugėsi sužinoję, kad ir kitų mažų bendruomenių lietuviai galės jos pasiklausyti. Iš tikrųjų, Audronės koncertai po mažas Amerikos lietuvių apylinkes tik prasidėjo.

Koncerto sėkme rūpinosi ne tik mūsų vietiniai organizatoriai. Ir Sigita Šimkuvienė, kuriai mes esame labai dėkingi už suteiktą galimybę pasiklausyti Audronės dainavimo, taip pat pergyveno. Ji keletą kartų skambino, domėjosi kaip sekasi, klausė apie orą, ar turime žiūrovų, kaip pasisekė koncertas.

Omaha lietuvių vardu norėčiau nuoširdžiai padėkoti JAV LAC už nuostabią Atvelykio dovaną ir rūpestį, o ypatingai vicepirmininkei S. Šimkuvienei. Tuo pačiu Audronei norėtume palinkėti daug daug nuostabių koncertų, muzikinio kūrybinumo ir gerų, nuoširdžių žiūrovų. Viliamės, kad dar tikrai susitiksime. Manau žiūrovai myli atlikėjus, kurie yra nuoširdūs ir atviri. Tokia man pasirodė ir Audronė. Visokeriopos sėkmės Tau, Audrone! Na, o visiems, kurie turėsite galimybę susitikti su Audrone, patarčiau – būtinai nueikite. Nepasigailėsite!

Scenoje – Audronė Simanonytė.

Lietuvių Fondo metinio suvažiavimo svečiai: LR prezidentas Valdas Adamkus ir JAV ambasadorė Lietuvoje Anne E. Derse.

Į LF Taryba išrinkti (iš k.): Almis Kuolas, dr. Antanas Razma, Jr., Audronė Pavilčius Karalius, Marius Kasniūnas, Rimantas Griškelis.

Lietuvių Fondo 49-ajam suvažiavimui nuaidėjus

AURELIJA TAMOŠIŪNAITĖ

2012 m. balandžio 14 diena Lietuvių Fondo (LF) nariams buvo ypatinga: rytą Pasaulio lietuvių centre (Le-mont, IL) nariai rinkosi į 49-ąjį metinį narių suvažiavimą, o vakarą – paminėti neeilinės 50 metų sukakties – į šventinį pokylį, surengtą The Hyatt Lodge viešbutyje (Oak Brook, IL).

49-ąjį suvažiavimą atidarė ir visus susirinkusius pasveikino Rimantas Griškelis, praėjusį savaitgalį baigęs savo, kaip Tarybos pirmininko, kadenciją. Sugiedojus Lietuvos himną ir pristatęs prezidiumą (Rimantas Griškelis, Marius Kasniūnas ir Vida Bieliauskienė), kun. Antanas Saulaitis sukalbėjo maldą, ir, dr. Kaziu Ambrozaičiui uždegus žvakę, perskaitė per praėjusius metus mirusiųjų LF narių vardus. Rimantas Griškelis ypatingą pagarbą atidavė neseniai Anapalin iškeliavusiam, per 40 metų Lietuvių Fondo veiklai atidavusiam a. a. Vytautui Kaman-tui. Savo darbštumu, pasiaukojimu LF, žiniomis ir išmanymu, Griškelių teigimu, Vytautas Kamantas ilgai bus nepralenkiamas kitų.

Šiais metais suvažiavimą savo dalyvavimu pagerbė Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus, nuoširdžiai pasveikinęs Fondą su garbingu jubiliejumi ir pasidžiaugęs išpūdingais Fondo darbais, ir Jungtinių Amerikos Valstijų ambasadorė Lietuvai Ann E. Derse, savo sveikinimo kalboje pabrėžusi Amerikos lietuvių (ir Lietuvių Fondo) svarbą stiprinant abipusį šalių bendradarbiavimą. Iškilminga proga LF taip pat sveikino ir jam už ilgametę paramą dėkojo Lituanistikos tyrimo ir studijų centro Valdybos pirmininkas dr. Augustinas Idzelis, įteikęs garbės medalį, Jaunimo centro vardu sveikino Marytė Utz. Jubiliejaus proga sveikinimo raštai gauti nuo JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės, dr. Juozo Kazicko, Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos, Čikagos mero Rahm Emanuel, Latvių fondo. Lietuvos Respublikos prezidentės Dalios Grybauskaitės sveikinimas perskaitytas suvažiavimo metu.

Už ilgametę veiklą padėkos žymenimis buvo apdovanoti du šiemet į Tarybą nekandidatuoję nariai: Algirdas Saulis ir Daina Kojelytė.

Jubiliejinė LF nuotaika buvo juntama viso suvažiavimo metu. Tai atspindėjo ne tik sveikinimų ir padėkų gausa: per suvažiavimą nariai galėjo išgirsti specialiai 50-mečio pro-

ga išleistą naująsias Lietuvių Fondo istorijos tomą, taip pat pasigrožėti LF jubiliejui paminėti surengto konkurso „Lietuva, aš turiu Tave“ laureatų darbais.

Po sveikinimo kalbų pranešimus, iliustruotus vaizdine medžiaga, skaitė Tarybos pirmininkas Rimantas Griškelis, Valdybos pirmininkas Marius Kasniūnas, išdininkas Saulius Čyvas, finansų komiteto pirmininkas Almis Kuolas, investicijų patarėjai Paulius Majauskas ir George T. Cook, Pelno skirstymo komisijos pirmininkas Vytautas Narutis, garbės komiteto pirmininko a. a. Vytauto Kamanto pranešimą perskaitė Rimantas Griškelis, Kontrolės komisijos pranešimą – Aušrelė Sakalaitė. Daugumos pranešimų santraukas, taip pat finansinę ataskaitą ir pelno skirstymo duomenis galima rasti 2012 metų „Liepsnoje“.

Vienas iš svarbesniųjų šių metų LF suvažiavimo uždavinių buvo balsavimas dėl rezoliucijos, pagal kurią būtų leidžiama kitoms pelno nesiekiančioms lietuviškomis organizacijoms per Lietuvio Fondą investuoti savo lėšas ir taip pasinaudoti LF paslaugomis, negaunant jokių kitų narystės teisių. Įstatų komiteto pirmininkui Daliui Vasiui pristatęs rezoliuciją ir nesulaukus didelio prieštaravimo, rezoliucija vienbalsiai priimta plovimais.

Suvažiavime šiemet užsiregistravo 68 (5,285 balsai) balso teisę turintys asmenys ar organizacijos. Paštu, iš 29 JAV valstijų ir užsienio, balsavo 172 asmenys (ar organizacijos), turintys 2,735 balsų. Suvažiavimo metu išrinkti 5 nauji Tarybos nariai bei 3 Kontrolės komisijos nariai. Trejų metų kadencijai į Direktorių tarybą išrinkti: Rimantas Griškelis, Audronė Pavilčius Karalius, Marius Kasniūnas, Almis Kuolas ir Antanas Razma, Jr. Į Kontrolės komisiją iš šių kandidatų vienerių metų kadencijai išrinkti Gytis Petkus, Algis Rugienius ir Aušrelė Sakalaitė. Sekmadienio Tarybos posėdyje naujuoju LF Tarybos pirmininku išrinktas Marius Kasniūnas, Valdybos pirmininko pareigas perėmė Arvydas Tamulis, naujuoju Garbės komiteto pirmininku tapo Rimantas Griškelis.

Diskusijų ir klausimų metu teirautasi dėl dabartinio kapitalo dydžio, pasigesta palyginimo su panašaus pobūdžio ne pelno siekiančių fondų investicijų tendencijomis, tačiau ilgesnėms ir aštresnėms diskusijoms nekilus, gavus pritarimą su-naikinti balsus, 49-asis LF narių suvažiavimas uždarytas.

Kalba JAV ambasadorė Lietuvai Anne E. Derse. Sėdi LF tarybos pirmininkas Rimantas Griškelis.

Padėka LF Tarybos nariams, baigusiems kadenciją. Daina Kojelytė, Algirdas Saulis, Rimantas Griškelis.

LF pokylio svečiai.

Vytenio Lietuvninko nuotr.

Vieno žmogaus albumas

RIMVYDAS STANKEVIČIUS

Vieno žmogaus albumas. Albumas, kurio nereikia pildyti, klijuoti į jį nuotraukų. Kažkas, po šimts, už mus jį klijuoja, neat-siklausdami, ar norėsime tai prisiminti, ar pajėgsime dar kartą į tai žvilgtelėti...

Kitados kvėpėjęs mokyklinių skambučių žadinamu ilgesiu, kiek vėliau – vestuvinėmis puokštėmis ir saldžiomis nemigo naktimis, kupinomis aistros bučinių ir lakštingalų trelių, plakančių nuogus kūnus...

Albumas, kaip sąžinės dosje, kaip klaidų, netekčių, žmogiškojo menkumo metraštis. Sulaistytas vynu ir bejėgiškumo ašaromis, ne kartą suspardytas už tas vestuvines šypsenas, už tą šviesią praeitį, čia sugulusią, skaudžiai badančią akis dabarties tamsybėje...

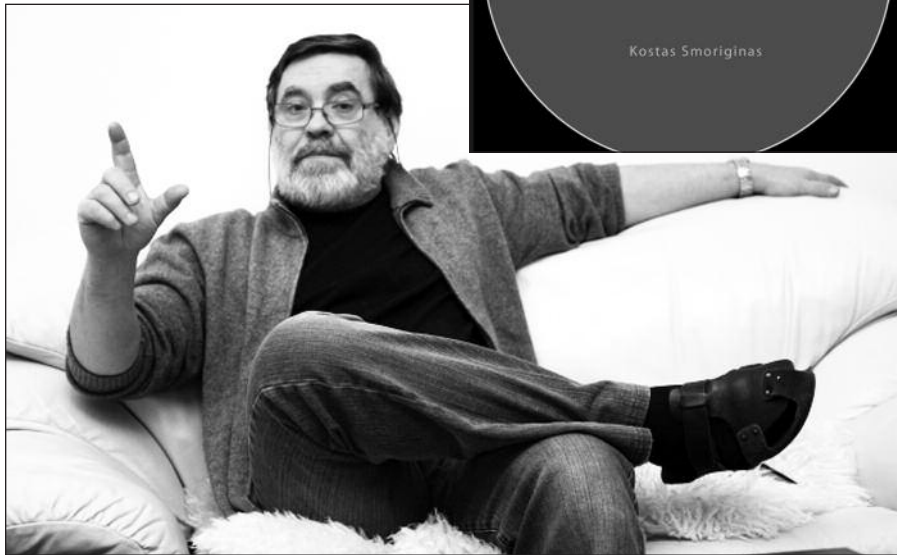
Albumas, kuris neužsiverčia nuo kunkuliuojančios jame visa ko gau-sybės. Kurį skauda sklaidyti, bet nus-toti sklaidžius – apskritai neįmanoma.

Buvo metas, kai perpykęs ant savęs ir pasaulio drąskiau savąjį albumą į skutus, žėriau nuo savęs it iššienauto rožyno žiedlapius... Tačiau tie žiedlapėliai, skuteliai sukrito į eilėraščius, fragmentai vėl susirado kits kitą, vėl susiėmė už rankyčių, atkurdami vientisus vaizdus...

Šiandien mano rankose Kosto Smorigino „Albumas“, kalbantis praeities vaizdais taip ryškiai, tarsi dalį „nuotraukų“ pats į jį būčiau klijavęs.

Štai dar studento akimis matau Kostą tiesiog viesulu dūkstantį scenoje, vaidinantį „Nosį“ N. Gogol „No-

syje“, studentų bendrabutyje besisu-kantį jo „Lombardą“ kasetiniame magnetofone, Astrovą iš A. Čechov „Dėdės Vanios“, iš kurio mokiausi neprigerti meilės ir draugystės aki-varuose, vyriškai tyliai laižytis gyvenimo dovanotas žaizdas...

Kostas Smoriginas.

Asmeninio albumo nuotr.

O štai – mudu su Kostu jau prie vieno stalo – jo namų virtuvėje kūrybinio ir bohemiškojo polėkio pagauti... Švintant, nuo nemiegotos nakties ir tekančios saulės paraudusiomis akimis, nuo amžinybės ilgesio virpančiomis rankomis, užmiršę ir Dievo, ir žmonių kodeksus... Visai kaip „Kvadrato“ Kostui trypiant gabalinį cukrų kalėjimo kameroje – įkūnyjant „blatną“, bet švarią ir nepajudinamą moralę...

Ne, ne – tikrai ne iš vaidmenų į albumą gulėsi šie vaizdai. Atvirkščiai – Kostas į sceną ištraukė juos iš albumo, jau viską turinčio savų, ži-

nančio net ir dar nesukurtų veikėjų bruožus, jų sielų tonacijas...

Kad ir Makbetas, kuris, skaitant Willian Scheaksper, jau iki mano gyvenimo pabaigos nebeišsiskirs su K. Smorigino veidu. Tikiu, kad ateinančios kartos turės savus Mak-

Jei norite savo akimis išvysti aktorių Kostą Smoriginą ir išgirsti dainas iš jo naujojo albumo, atvykite į Willobrook Ballroom (8900 South Archer Ave., Willow Springs, IL 60480) gegužės 5 d., 7 val. v.

Bilietus galite įsigyti parduotuvėje „Lietuvėlė“, kavinėse „Smilga“ ir „Rūta“, Pasaulio lietuvių centro bei Maironio lituanistinės mokyklos raštinėse arba skambinkite Austėjai tel. 708-668-6214 ar Godai tel. 630-915-3110.

Vakaro metu surinktos lėšos bus skirtos Pasaulio lietuvių centro priešgaisrinės sistemos įrangimui.

Dėl „Sidabrinės gervės“ grumsis trys ilgo metražo vaidybiniai filmai

LAURA PAČTAUSKAITĖ

Gegužės 13 d. penktą kartą bus įteikti tradiciniai lietuvių kino apdovanojimai – „Sidabrinės gervės“, kasmet parodančios kuo gyvena lietuviškas kinas.

Balandžio 22 d., spaudos konferencijoje paskelbti šių metų pretendentų trejetai ir pokyčiai apdovanojimuose, kurie šįmet laukia dar vieno vaidybinio filmo premjeros.

Pasak Lietuvos kino akademijos prezidentės dr. Gražinos Arlickaitės, apdovanojimų atrankos komisijai šįmet buvo pateikti 56 filmai: 3 ilgametražiai vaidybiniai, 7 trumpametražiai vaidybiniai, 13 ilgo metražo ir 6 trumpametražiai dokumentiniai, 11 animacinių filmų, 9 televizijos filmai ir 7 studentų darbai. Iš viso apdovanojimams nominuoti 25 kūriniai.

„Šįmet pasikeitė pačios atrankos komisijos funkcijos – anksčiau jai buvo deleguotos galutinio vertinimo teisės, dabar ši komisija savo darbą baigė, pasiūlydama Kino akademijos nariams balsuoti ir rinkti geriausią iš pateikiamų nominantų trejetukų visose 14-oje „Sidabrinųjų gervų“ kategorijose“, – sakė G. Arlickaitė.

Pasak jos, šįmet į atskiras kategorijas išskirti ilgo ir trumpo metražo dokumentiniai filmai. „Lietuvių kine išlieka dramatiška padėtis ilgo metražo vaidybinio filmų srityje, todėl komisija priėmė sprendimą palaukti iki lemiamos dienos, kad galėtų rinkti geriausią iš trijų ilgame-

Lietuvos kino ir televizijos kino apdovanojimų „Sidabrinė gervė 2012“ spaudos konferencijoje.

Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

tražių vaidybinių kino filmų“, – sakė G. Arlickaitė.

Į Metų geriausio ilgametražio vaidybinio kino filmo titulą pretenduoja Donato Ulvydo filmas „Tadas Blinda. Pradžią“, Algimanto Puipos „Miegančiųjų drugelių tvirtovė“ ir Dovilės Gasiūnaitės „Narcizas“, kurio premjera numatoma prieš pat apdovanojimų ceremoniją.

Metų geriausio režisieriaus darbu gali tapti A. Puipos „Miegančiųjų drugelių tvirtovė“, Audriaus Stonio „Raminas“ arba Mindaugo Survilos „Stebuklų laukas“.

Į geriausio aktoriaus vaidmens vardą pretenduoja Mantas Jankavičius („Tadas Blinda. Pradžią“), Marius Repšys (Andriaus Blaževičiaus „Dešimt priežasčių“) ir Vainius So-deika (vaidmenys Roko Eltermano ir Džiugo Šemos filmuose). Geriausios

aktorės vardas gali atitekti Miglei Polikevičiūtei („Paskutinė medaus mėnesio diena“), Vaivai Mainelytei („Giminės. Po dvidešimties metų“) arba Janinai Lapinskaitei („Miegančiųjų drugelių tvirtovė“).

Bus skiriami apdovanojimai už metų geriausią trumpo metražo vaidybinį ir dokumentinį kino filmus, geriausią trumpo metražo dokumentinį kino filmą, metų geriausią animacinį filmą, geriausią TV filmą, geriausią profesinės meistrystės darbą. Šįmet komisija nutarė neskirti apdovanojimo geriausio scenarijaus kategorijoje.

Tradiciskai bus įteiktas „Sidabrinis kiaušinis“ už metų geriausią studento darbą – į šį apdovanojimą pretenduoja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos ir „Skalvijos“ kino akademijos jaunieji kūrėjai. Už viso

betus, bet man nebebus smalsu juos pamatyti – kito nebenorėsiu. Nes mačiau K. Smorigino Makbetą gimstant ne scenoje, o gyvenime. Dar gerokai iki premjeros stebėjau prakeiktąjį karalių vaikstant Vilniaus gatvėmis, apaugantį anuomet dar nė nežilstelėjusia barzda, ilgais kone iki juosmens krantinčiais plaukais, kasdien vis tamsėjančiu veidu... Manosios kartos žmonės galėtų patvirtinti – anuo metu susitikus Kostą net nedrąsu buvo jį užkalbinti, scenai išsišauktas pragaras buvo juntamas taip arti, kad žmogiškasis savisaugos instinktas kažį kaip stumdavo nuo Kosto, liepdavo laikytis atokiau...

Viskas, viskas sutilpo į „Albumą“ – ir tai, ko ilgimės, ir tai, ko labiausiai nenorime prisiminti. Klausydamas šias dainas matau visą vieno žmogaus gyvenimą, su juodžiausiais nuopoliais ir saulėčiausiomis viršukalnėmis, su savo dėmėmis ir atgailomis, meilės chimeromis ir draugų išdavyste, su gebėjimu atleisti ir gebėjimu pelnyti atleidimą...

Todėl, nors tai ir vieno žmogaus albumas, būtų neteisinga manyti, kad konkretaus žmogaus – jo autoriaus. Šis „Albumas“ yra kiekvieno. Būtent – kiekvieno asmeniškai. Nes tik labai asmeniškai įmanoma jį atsiversti.

gyvenimo nuopelnus lietuviškam kinui tradiciškai įteikiama „Aukštinė gervė“.

Šių metų apdovanojimų vakaras vyks Lietuvos nacionaliniame dramos teatre. Teatralizuotą renginį režisuoja Kestutis Jakštas, jį ves žinomi Lietuvos kino ir teatro aktoriai, tarp jų – Andrius Bialobžeskis.

„Šie apdovanojimai neturi jokio piniginio pagrindo, kas padėtų gyvenime, bet turi patį svarbiausią – tam tikrą profesinę garbę“, – pabrėžė K. Jakštas.

Nuo 2008 metų teikiami lietuvių kino apdovanojimai siekia skatinti, plėtoti ir motyvuoti Lietuvos filmų kūrimą, kasmet pagerbiant iškiliausius ir labiausiai nusipelnusius šalies kino kūrėjus. Nuo 2010 metų apdovanojimus rengia Lietuvos kino akademija.

Elta

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loresetatim@gmail.com

Bendradarbiaus Lietuvos ir Jungtinės Karalystės mokslo institucijos

Londonas (URM info) – Lietuvos ambasadorius Jungtinėje Karalystėje Oskaras Jusys balandžio 19 dieną dalyvavo supratimo memorandumo tarp Lietuvos aukštųjų mokyklų ir Swansea University pasirašyme. Dokumentą dėl bendradarbiavimo su Jungtinės Karalystės universitetu mokslo ir inovacijų srityje pasirašė Kauno technologijos universiteto (KTU), Lietuvos sveikatos mokslų universiteto (LSMU) ir Lietuvos energetikos instituto atstovai.

O. Jusys pabrėžė, kad šis susitarimas yra puikus vis geresnio Lietuvos ir Jungtinės Karalystės dvišalio bendradarbiavimo pavyzdys. Jo teigimu, itin reikšminga yra tai, kad memorandume yra ne tik išdėstomi bendradarbiavimo tikslai, bet ir

įsteigiamos operatyvinės mokslininkų ir vadybininkų grupės, kurios rūpinsis susitarimo įgyvendinimu.

Swansea University, jo gyvybės mokslų institute, nanotechnologijų centre, mokslo ir inžinerijos fakultetuose kartu su ambasadoriumi lankėsi ir būsimo bendradarbiavimo tikslus ir principus aptarė KTU rektorius Petras Baršauskas, LSMU prorektorius Antanas Sederevičius ir Lietuvos energetikos instituto mokslinis sekretorius Rolandas Urbonas. KTU rektoriaus teigimu, po beveik metus trukusių diskusijų ir dvišalių vizitų pasirašytas dokumentas sukurs daugiau galimybių Lietuvos mokslininkams dalyvauti tarptautiniuose projektuose.

Kaune vyko Lietuvos krepšinio 90-mečio minėjimo šventė

Premjeras A. Kubilius (k.) ir A. Sabonis Lietuvos krepšinio 90-mečio paminėjimo šventėje Kaune.

Kaunas (Delfi.lt) – Kauno sporto halėje vyko Lietuvos krepšinio 90-mečio paminėjimo šventė. Kelias valandas istorinėje arenoje vykusiame renginyje buvo ne tik pagerbtos ryškiausios šalies krepšinio asmenybės, bet ir surengtas išpūdingas menininkų pasirodymas bei specialiai šiai progai parengtas keturių dalių istorinis siužetinis pasakojimas apie Lietuvos krepšinį. Taip pat pristatyta didžiausia Lietuvos istorijoje krepšiniui skirta paroda, kurią surengė Vytautas Gudelis. Į šį renginį buvo pakviesti Lietuvos krepšiniui nusi-pelnę žmonės: žaidėjai, treneriai, organizatoriai, teisėjai ir rėmėjai.

Renginys buvo iš keturių dalių –

laikmečių. Pirmas laikmetis – prieškario ir pokario metai, antras – sovietmetis, trečias – Nepriklausomybės atkūrimas, ketvirtas – Lietuvos krepšinio dabartis. Kiekvieną laikmetį lydėjo muzika, šokiai ir vaidyba. Taip pat visi laikmečiai buvo pristatyti istoriniais siužetiniais pasakojimais apie Lietuvos krepšinio įvykius, krepšininkus, didžiąsias per-gales ir ryškiausias to meto asmenybes.

Lietuvos krepšinio gimtadieniu laikoma 1922 m. balandžio 23 d. Tą dieną šalyje buvo sužaistos pirmosios krepšinio rungtynės, kuriose Lietuvos fizinio lavinimosi sąjungos komanda 8:6 nugalėjo Kauno rinktinę.

Pavasarinė akcija – tradicija gyventi švariau

Vilnius (President.lt) – Ketvirtą kartą prisijungdama prie tradicinės švaros akcijos „Darom“ Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė su Prezidentūros darbuotojais dalyvavo talkoje tvarkant vieną iš sostinės žaliųjų erdvių – miškelį-parką prie Filaretų gatvės.

Pasak šalies vadovės, džiugu, kad akcija „Darom“ Jungtinių Tautų pripažinta kaip „Let’s Do it World“ projektas, kuris organizuojamas daugiau nei 100 pasaulio šalių. Prezidentės teigimu, Lietuvoje turime daug gražių vietų, kur galime ilsėtis ir

leisti savo laisvalaikį. Pasak prezidentės, kasmetinė aplinkos tvarkymo diena yra įkvepiantis pavyzdys, kiek daug galima pakeisti bendromis jėgomis. Šiandieninė švaros akcija primena, kad didelių ir svarbių darbų sėkmė visada priklauso nuo kiekvieno šalies piliečio įdėtų pastangų. Lietuvos vadovė pakvietė visus šalies žmones kasdien tausoti savo aplinką, rūpintis gamta kaip savo namais, rūšiuoti šiukšles ir geru pavyzdžiu paskatinti tai daryti kitus, kad daugeliui šalies gyventojų šiukšlių rūšiavimas taptų įpročiu.

Lietuva nepagrįstu vadina Šveicarijos sprendimą

Vilnius (BNS) – Lietuvos užsienio reikalų ministerija sako visiškai pritarianti Europos Sąjungos (ES) užsienio politikos vadovei Catherine Ashton, kuri sukritikavo Šveicarijos sprendimą įvesti kvotas darbininkams iš Vidurio ir Rytų Europos. „Su Šveicarija dėl jos sprendimo kalbamasi visos ES vardu“, – teigė ministerijos atstovas Mindaugas Lašas.

ES pareigūnai griežtai sukritika-

vo Šveicarijos Vyriausybės sprendimą nustatyti kvotas darbininkams iš Vidurio ir Rytų Europos. C. Ashton teigimu, ši priemonė nėra pagrįsta ekonomiškai, nei atsižvelgiant į darbo rinkos padėtį. Nuo gegužės 1 dienos Šveicarija išduos 2,000 leidimų Baltijos šalių, Lenkijos, Slovakijos, Slovėnijos, Čekijos ir Vengrijos piliečiams. Pernai išduoti 6,000 leidimų.

Prancūzijos socialistų vadovas įveikė N. Sarkozy

Paryžius (BNS) – Prancūzijos socialistų vadovas Francois Hollande laimėjo balandžio 22 d. vykusią prezidento rinkimų pirmąją ratą, ir dabar gegužės 6 d. susigrums su antroje vietoje likusiu dešiniųjų atstovu Nicolas Sarkozy.

Išankstiniai skaičiavimai, patvirtinantys ankstesnius nutekėjusius apklausų duomenis, rodo, kad F. Hollande gavo nuo 28,4 iki 29,3 proc. balsų, o jo pagrindinis varžovas N. Sarkozy – nuo 25,5 iki 27 proc. Tai reiškia, kad N. Sarkozy tapo pirmuoju pareigas einančiu Prancūzijos prezidentu, kuris pralaimėjo pirmame rate per visą Penktosios Respublikos, įkurtos 1958 m. istoriją. Skaičiavi-

mai, paskelbti po to, kai užsidarė rinkimų apylinkės, taip pat patvirtino, kad reikšmingą trečią vietą užėmė kraštutinių dešiniųjų atstovė Marin Le Pen, užsitikrinsiui nuo 18,2 iki 20 proc. balsų. Tokie rezultatai rodo, kad kraštutiniai dešinieji pasirodė net geriau nei 2002 m., kai su 17 proc. balsų ankstesnis jų vadovas Jean-Marie Le Pen pateko į antrą ratą. Jie taip pat dvigubai geresni už 2007 m. gautus 10 proc. balsų.

„Aš perdaviau lazdele, ji bėga greičiau nei aš ir kur kas geriau“, – sakė Marine tėvas J.-M. Le Pen, kuris partijos vairą dukrai perdavė praėjusiais metais. Vis dėlto jis nepanoro pripažinti, kad duktė jį „užtemdė“.

ES skelbia naujus apribojimus Sirijai

Briuselis (BNS) – Europos Sąjunga (ES) susitarė paskelbti naujus apribojimus Sirijos režimui, uždraudama prabangos prekių eksportą į šią šalį ir dar labiau suvaržydama įrangos, kuri gali būti naudojama represijoms prieš disidentus vykdyti, pardavimą.

Suvaržymai prabangos prekių eksportui dar nėra apibrėžti, tačiau šiuo žingsniu siekiama simboliškai smogti Sirijos prezidento Bashar al Assad ir jo žmonos Asma, gimusios Didžiojoje Britanijoje, prabangiam gyvenimo būdui. Briuselis taip pat nusprendė išplėsti draudžiamų par-

duoti Sirijai dvejopos paskirties prekių, kurios gali būti naudojamos vidinėms represijoms arba represijų priemonių gamybai, sąrašą.

ES jau 14-ąjį kartą skelbia apribojimus Damaskui, Sirijoje nesiliaujant smurtui, nors šioje šalyje jau dirba Jungtinių Tautų (JT) paliaubų stebėtojai. Rusija praeitą savaitę pasmerkė ES planuojamus naujus apribojimus. JT duomenimis, Sirijoje nuo demokratijos šalininkų protestų pradžios pernai kovą žuvo jau daugiau nei 9,000 žmonių, o stebėtojų organizacijos teigia, kad aukų skaičius jau didesnis nei 11,000.

Imigracijos pakilimas pakeitė Britanijos veidą

Londonas (Delfi.lt) – Imigracijos pakilimas, vykęs šalį valdant leiboristų partijai, lėmė tai, kad Britanijos veidas pasikeitė beveik labiausiai iš visų didžiųjų pasaulio šalių, nusi-leidžiant tik Italijai. Tai paskelbė Oxfordo universiteto „smegenų centras“.

Per penkerių metų laikotarpį, kai imigracija buvo pasiekusi viršūnę, JK esančių svetimšalių skaičius padidėjo 22 procentais – dvigubai daugiau nei vidutiniškai G8 grupės šalyse, rodo „Migration Observatory“ turimi duomenys. Per paskutinius du dešimtmečius Britanijos gy-

ventojų, gimusių kitose šalyse, skaičius ūgtelėjo nuo 1993 metais buvusių 3,8 milijonų (arba 7 proc. nuo viso populiacijos skaičiaus), iki beveik 7 milijonų arba 12 proc. 2010 m. Tuo pačiu laikotarpiu užsienyje gimusių Britanijos gyventojų, neturinčių JK pilietybės, skaičius padvigubėjo nuo 2 milijonų (arba 4 proc. nuo bendros populiacijos) iki daugiau nei keturių milijonų (7 proc.).

Skaiciai rodo, kad sparčiausiai imigracija į šalį augo 2000–2005 m. laikotarpiu, kai ES išsiplėtimas ir „atvirų sienų“ politika Britaniją pavertė patraukliu taikiniu.

Nyderlanduose susidūrė du traukiniai

Amsterdamas (BNS) – Balandžio 21 d. Nyderlanduose, netoli Amsterdamo, susidūrė du keleiviniai traukiniai. Per avariją buvo sužeisti 125 žmonės, 44 keleiviai patyrė sunkius sužeidimus, 13 žmonių būklė labai sunki. Avarija įvyko ant tilto tarp Sloterdijko stoties ir Amsterdamo centrinės stoties, kai iš Amsterdamo išvykstantis vietos traukinys susidūrė su greituoju traukiniu. Kai

kurie sužeistieji iš traukinių buvo iškelti specialiais kranais, o į ligo-nines nugabenti sraigtasparniais. Nors traukiniai nevyko į Schipolio oro uostą, traukinių eismas šia kryptimi sustabdytas.

Didžiausia traukinio avarija Nyderlandų istorijoje įvyko 1962 m. sausio 8 d., kai susidūręs dviem keleiviniams traukiniams žuvo 93 žmonės, dar 52 buvo sužeisti.

ŠVENTADIENIS

3 Velykų sekmadienis

Šv. Anzelmas Kenterberietis

Balandžio 21 d. buvo minimas Anzelmas Kenterberietis (1033/1034–1109)

Romoje, ant Aventino kalvos, stovi benediktinų Šv. Anzelmo abatija. Čia susipina malda, studijos ir valdymas – trys veiklos rūšys, būdingos šventajam, kuriam ji dedikuota, – Anzelmui iš Aostos, dėl miestų, su kuriais buvo susijęs, taip pat žinomam kaip Anzelmas Bekietis ir Anzelmas Kenterberietis.

Intensyviu dvasiniu gyvenimu išsiskyręs vienuolis, puikus jaunimo ugdytojas, ypatingais mąstymo gebėjimais pasižymėjęs teologas, išmintingas valdytojas ir principingas libertas Ecclesiae gynėjas, Anzelmas yra viena iškiliausių viduramžių asmenybių, gebėjusių visas šias savybes suderinti visada jo mąstymui bei veiklai vadovavusios gilios mistinės patirties dėka.

Šv. Anzelmas gimė 1033 m. (ar 1034 m. pradžioje) Aostoje. Jis buvo pirmagimis kilmingoje šeimoje. Jo tėvas, šiurkštus žmogus, mėgavosi gyvenimo malonumais ir švaistė savo turtus; motina, priešingai, laikėsi aukštesnių papročių ir buvo labai religinga. Būtent motina iš pradžių rūpinosi savo sūnaus žmogiškuoju bei religiniu ugdymu, vėliau patikėjo jį Aostos abatijos benediktinams. Anzelmas viena naktį susapnavo, jog į tuos spindinčius rūmus buvo pakviestas paties Dievo, kuris su juo maloniai pasišnekėjęs galiausiai pasiūlė suvalgyti „labai baltos duonos“. Sapnas pagimdė įsitikinimą, kad jis pašauktas didelei misijai. Sulaukęs penkiolikos, Anzelmas pasiprašė primamas į Benediktinų ordiną, tačiau tam visomis jėgomis pasipriešino tėvas, nenusileidęs nė tada, kai jo sūnus, sunkiai susirgęs ir jausdamas artėjančią mirtį, maldavo vienuoliškojo abito kaip paskutinės paguodos.

Pasveikęs ir anksti netekęs motinos, Anzelmas išgyveno moralinio pakrikimo laikotarpį: nugalėtas žemiškųjų aistrų, apleido studijas, tapo kurčias Dievo kvietimui. Jis grįžo namo ir, ieškodamas naujų potyrių, pradėjo keliauti po Prancūziją. Po trejų metų atvykęs į Normandiją, apsilankė Beko (Bec) benediktinų abatijoje, patrauktas vienuolyno prioro Lanfrank Pavijiečio garso. Tai buvo lemtingas susitikimas, nulėmęs jo likusį gyvenimą. Vadovaujamas Lanfrank, Anzelmas energingai kibo į studijas ir netrukus tapo ne tik mokytojo mylimu studentu, bet ir patikėtiniu. Anzelmo vienuoliškasis pašaukimas atgijo, rūpestingai pa-

svėręs jis būdamas 27 metų įstojo į vienuolių ordiną ir buvo išventintas kunigu. Askezė ir studijos atvėrė naujus horizontus, leidusius jam aukštesniu lygmeniu vėl atrasti tą Dievo artumą, kokį turėjo vaikystėje.

Anzelmas nedelsdamas išitraukė į energingą kovą dėl Bažnyčios laisvės, drąsiai paremdamas dvasinės valdžios nepriklausomybę žemiškosios atžvilgiu. Jis gynė Bažnyčią nuo nederamo politinės valdžios, pirmąsias karalių Viljam Raudonojo ir Henriko I, kišimosi, sulaukdamas padrašinimo ir paramos iš Romos popiežiaus, kuriam Anzelmas visada drąsiai ir nuoširdžiai rodė ištikimybę. 1103 m. tokia ištikimybė kainavo jam skaudžią tremtį iš Kenterberio sosto. Tik 1106 m., karaliui Henrikui I atsisakius pretenzijos dalyti bažnytinius postus, rinkti iš Bažnyčios mokesčius bei konfiskuoti bažnytinę nuosavybę, Anzelmas galėjo grįžti į Angliją, kur buvo šventiškai sutiktas dvasininkų ir tikinčiųjų.

Taip laimingai baigėsi ilga kova, kurią jis kovojo ištvermės, narsos ir gerumo ginklais. Šis šventas arkivyskupas, visur keldavęs aplinkinių susižavėjimą, paskutinius savo gyvenimo metus paskyrė moraliniam dvasininkų ugdymui ir dvasinei teologinių argumentų paieškai. Jis mirė 1109 m. balandžio 21 d., palaikomas tos dienos šv. Mišiose skelbtų Evangelijos žodžių: „Jūs ištverėte su manimi mano išbandymuose, todėl aš jums skiriu valdyti karalystę, kaip ir man ją yra skyręs Tėvas. Mano karalystėje jūs valgsite ir gersite už mano stalo...“ (Lk 22, 28–30). Taip tikrove tapo vaikystėje, pačioje dvasinės kelionės pradžioje, susapnuotas sapnas apie slėpiną pokylį. Jėzus, pakvietęs jį prie savo stalo, priėmė šv. Anzelmą jo mirties valandą į amžinąją Tėvo karalystę.

„Meldžiu, Dieve, trokšti tave pažinti, mylėti ir džiaugtis tavimi. Ir net jei šiame gyvenime negebu to daryti pilnatviškai, tai bent kasdien eisiu į priekį, kol pasieksiu pilnatvę“ (Prosligionas, 14 skyrius). Šita malda leidžia suprasti šio didžiojo viduramžių šventojo mistinę sielą – scholastinės teologijos steigėjas, kuriam krikščioniškoji tradicija suteikė „iškiliojo mokytojo“ titulą, puoselėjo karštą troškimą giliau perprasti dieviškuosius slėpinius, kartu vis dėlto suvokdamas, kad Dievo ieškojimo kelionė bent šioje žemėje niekada nesi- baigia.

Minties aiškumu ir loginiu griežtumu jis visada siekdavo „pakelti protą ligi Dievo kontempliavimo“. Anzelmas aiškiai pareiškia, jog ketinantys studijuoti teologiją niekada negali kliautis vien savo protu, bet sykiu privalo puoselėti gilią tikėjimo patirtį. Pasak šv. Anzelmo, teologo veikla rutuliojasi trimis etapais: tai tikėjimas, nuolankiai priimtina laisva Dievo dovana; patirtis, kurią sudaro Dievo žodžio įkūnijimas kasdieniame gyvenime; galiausiai tikras pažinimas, kuris yra ne grynų svarstymų, bet kontempliacinės išvalgos vaisius. Todėl ir šiandien sveikam teologiniam tyrinėjimui ir kiekvienam trokštančiam giliau panirti į tikėjimo tiesas tebėra naudingi jo

New York apygardos kandidatai į JAV LB XX Tarybą

LIŪDA RUGIENIENĖ

Gediminas.

Edmundas Adomaitis gimęs Lietuvoje, augęs Vokietijoje, aukštus mokslus baigė Amerikoje. Daugia- metis Lietuvos Bendruomenės narys ir ateitininkas. Vė- dęs, su žmona užaugino 4 vai- kus, dabar jau pensininkas. Priklauso vy- čiams, JAV LB Brooklyn-Queens apy- linkės valdybai, NY lietuvių chorui, dirbo Lietuvoje savanoriu A.P.P.L.E kursuose.

Pastaba: anksčiau buvo klaidin- gai skelbta, kad Edmundas Adomai- tis šiais metais atstovaus NY lietu- viams Pasaulio Lietuvių Seime Lie- tuvoje.

Laima Šileikytė-Hood gimė Kaune. Atvyko į Ameriką 1949 m. Lankė Maironio šeštadieninę mo- kyklą, priklausė skautams ir šoko tautinius šokius. Baigė Annhurst kole- giją ir Fodham universitetą, kur įgijo ma- gistro laipsnį visuomeninėms problemoms spręsti (social work). Dirbo Brooklyn kata- likų organizacijoje (Catholic C harities) bei Flatlands Guidance Center direktore. Nuo 1989 metų aktyviai dirbo JAV Lietuvių Bendruomenėje. Daug metų yra Manhattan LB apy- linkės pirmininkė. Nuo 1995 iki 1998 m. buvo New York apygardos pirmi- ninke, dirbo JAV LB kultūros tarybo- je. Nuo 1998 m. padeda Lietuvos gen- eraliniam konsulatui. Yra Tautos Fondo tarybos narė, nuo 2011 m. ge- gužės mėn. perėmė Tautos Fondo valdybos pirmininkės pareigas.

Rasa Savičiūtė-Sprindys gimė, augo ir baigė mokyklą Kaune. Mo- kėsi Vilniaus universitete filologijos katedroje. Vė- liau išvyko mo- kytis ir gyventi į Vokietiją. Vie- name iš Ber- lyno institutų baigė Tarptau- tinių parodų ir pramoginių renginių organizavimą, liko jame dirbti skyriaus vadove, ištekojo ir daugiau nei 16 metų gyveno Berlyne. Prieš keletą metų atvykusi į Ameriką sutiko daug puikių lietuvių ir akty- viai išitraukė į lietuvišką veiklą: New York Maironio lituanistinėje mokykloje dirba mokytoja ir yra mo- kyklos direktorės pavaduotoja, NY Lietuvių Tautodailės instituto narė ir JAV LB NY Brooklyn/Queens apy- linkės pirmininkė. Ištekęjusi, vyras

garsūs žodžiai: „Nebandau, Viešpa- tie, išsiskverbti į Tavo gelmę, nes nė iš tolo negaliu su ja lyginti savo intelek- to; tačiau trokštu bent iki tam tikro lygio suprasti Tavo tiesą, kuria mano širdis tiki ir kurią myli. Nesistengiu suprasti, kad tikėčiau, bet tikiu, kad suprasčiau.“

Brangūs broliai ir seserys, visą

Laurynas A. Vismanas, 50 me- tų amžiaus, dirba NY valstijos Žmo- gaus teisių departamente. Turi vie- šosios administracijos magistro laip- snį (MPA). Ketvirtos kartos lietuvis, būdamas jaunas, lietuviškai nemo- kėjo. Išitraukęs į lietuvišką veiklą jo gimtajame Rochester, daugelį metų pirmininkavo to miesto Jaunimo

sąjungos sky- riui ir priklausė tos organi- zacijos JAV Krašto valdy- bai. Įsteigė Žil- vino tautinių šokių grupę, dainavo, vaidi- no, yra ateitininkas, rengė parodas ir pamokas amerikiečių visuomenei. Ilgus metus vedė Dainos Aido radijo valandėlės laidas. Mokytojavo litu- anistinėje mokykloje bei Vasario 16- osios gimnazijoje Vokietijoje. Nuo 1990 metų gyvena Manhattan, anks- čiau uoliai dalyvaudavo Aušros Var- tų parapijos veikloje. Jis – dabartinis Manhattan LB apylinkės išdininkas. Jis taip pat šiuo metu eina ir A. Tamošaičių įsteigto Lietuvių Tau- todailės instituto tarybos pirminin- ko pareigas.

Gelmina Židelytė gimė ir užau- go Vilniuje, Lietuvoje. Baigė Žvėryno 15-tą vidurinę mokyklą Vilniuje. 2005 m. įgijo politinių mokslų bakalauro laipsnį Montc- lair State Uni- versity, Montc- lair, NJ. 2004 m. dirbo Ameri- kos Prezidento rinkimų kam- panijoje New Jersey. 2008 m.

įgijo viešojo administravimo magis- tro laipsnį New York University, New York City, NY. Specializavosi tarptau- tiniuose finansuose. Gelmina yra lai- mėjusi garsią „John Brademas for the Study of Congress“ stažuotę JAV Kongrese, kur dirbo viename iš JAV Kongreso narių. Taip pat Gelmina dirbo Jungtinėse Tautose ir JAV prezidento Bill Clinton įsteigtame fonde „Clinton Global Initiative“. Gelmina jau 11 metų gyvena JAV ir yra Lietuvių Bendruomenės Manhat- tan apylinkės narė. Ji aktyviai daly- vauja įvairiuose Lietuvių Bendruo- menės susitikimuose, konferencijose ir renginiuose. Neseniai Gelmina grįžo iš Detroito vykusio JAV Lie- tuvių Bendruomenės apylinkių pir- mininkų ir jų įgaliotinių antro su- važiavimo. Ji domisi tarptautiniais santykiais bei istorija ir aktyviai seka pasaulio politinius įvykius. Gelmina dirba finansų bendrovėje „Citco Fund Services“. Šiuo metu gyvena Brooklyn Heights, New York City.

šv. Anzelmo gyvenimą ženklinę tie- sos meilė ir nuolatinis Dievo alkis te- paakina kiekvieną krikščionį nenu- ilstamai siekti vis gilesnės vienybės su Kristumi – Keliu, Tiesa ir Gyve- nimu.”

Parengta pagal popiežiaus Bene- dikto XVI katechezę apie šv. Anzelmą.

PASKUTINĖ KADENCIJA.

Prezidento dienoraščiai

VALDAS ADAMKUS

Nr. 22

PASTABOS PARAŠTĖS

Jau tada lenkų reikalavimas įteisinti pavardžių rašymą lenkiškais rašmenimis buvo įsisenėjusi problema, keliama ir politiniu lygiu per dvišalius susitikimus, kurstanti įtampą tarp Lietuvos ir Lenkijos. Vis dėlto mūsų šalių bendradarbiavimui tai stipriau nepakenkė, nes galėjome remtis tvirtais asmeniniais vadovų santykiais, tarpusavio supratimu. Nei aš, nei Lenkijos prezidentas Aleksanderis Kwaśniewskis, o vėliau ir Lechas Kaczyński nenorėjome, kad dėl lenkiškų pavardžių rašybos nukentėtų abiejų valstybių strateginiai ryšiai.

Sykį man A. Kwaśniewskis, kalbantis privačiai, pasakė: „Pavardžių problema lieka neišspręsta, suprantu, kaip tau nelengva ką pakeisti, bet suprask ir mane – padėtis Lenkijoje tokia, kad ir aš negaliu per mūsų susitikimus vis nekelti šio klausimo. Nekaitindami emocijų, ieškokim, koks būtų įmanomas sprendimas, kuris tenkintų ir nuramintų abi šalis.“

Tačiau turime savikritiškai pri pažinti, kad Lietuva neparodė politinio lankstumo sprendama lenkiškų pavardžių rašybos problema. Buvo galima rasti kompromisinį sprendimą. Toks pasiūlymas ir buvo pateiktas: abiejose šalyse tautinių mažumų pavardės rašyti valstybine kalba ir originalia forma tame pačiame ar gretimame paso puslapyje. Aš net patikinau prezidentą A. Kwaśniewskį, kad bus priimta tai numatanti įstatymo pataisa. Iš tiesų aukščiausiu politiniu lygiu jau buvome dėl to sutarę, teliko sulaukti Seimo pritirimo, bet ten procesas ir įstrigo. Gal lenkai net galėtų kaltinti mane, kad jiems neatsakingai žarsčiau pažadus ar net juos apgaudinėjau, o realiai nieko nedariau. Tačiau iš tikrųjų buvau nuoširdžiai įsitikinęs, kad sugebėsime išspręsti šią mūsų santykius kartinančią pavardžių rašybos problemą, ir jau atrodė, kad net dėl to sutarėme. Deja, mano kadencija baigėsi, o padėti tašką šiam pernelyg užsitęsusiam ginčui nepavyko.

Prabėgo dar keleri metai, bet Lietuva vis dar neįteisinsi lenkų pavardžių rašybos originalia forma. Lenkija nesiliauja kėlusi kategoriškų reikalavimų, ir tarpvalstybiniai santykiai per šį laiką tik smarkiai pablogėjo.

2005 metų kovo 21 diena, Vilnius. Gavome pranešimą iš Lietuvos ambasados Vašingtone, kad prezidentas George’as W. Bushas, vykdamas į Maskvą, gegužės 7 dieną ketina užsukti į Rygą. Mūsų Užsienio reikalų ministerija tai vertina neigiamai, nes atrodys, kad Latvija sulaukė JAV paramos ir pagyrimo už prezidentės Vairo Vykės-Freibergos sprendimą, įsiteikiant Maskvai, vykti į stalininės Sovietų Sąjungos pergalės prieš hitlerinę Vokietiją minėjimą. Neabejoju, kad žiniasklaidoje kils komentarų banga. Man tai nemaloni žinia. Mėginsime išsiaiškinti tokio JAV prezidento ketinimo priežastis.

2005 metų kovo 23 diena, Vilnius. Vakar sužinojau, kad George’as W. Bushas jau tvirtai apsisprendęs gegužės 7 dieną atvykti į Rygą.

Vašingtonas laukia mano ir Estijos prezidento Arnoldo Rüütelio atsakymo, ar mes sutinkame atvykti į Latviją ir visi trys Baltijos šalių vadovai drauge susitikti su JAV prezidentu.

Paskambinau į Taliną. Pasitarę su A. Rüüteliu, nutarėme, kad vyksime į Rygą. Apie 15 valandą man paskambino V. Vykė-Freiberga. Patikinau ją, kad dalyvausiu gegužės 7 dieną susitikime su prezidentu G. W. Bushu, bet tuomet jau nemanau, jog būtų tikslinga atvykti į Latviją ir gegužės 4-ąją, kai bus minimos šios šalies Nepriklausomybės atkūrimo metinės. V. Vykė-Freiberga tam pritarė.

Ji taip pat užsiminė, kad nepriima kvietimo kovo 29 dieną atvykti į Taliną, nes yra labai užsiėmusi. Atsakyčiau, kad aš skrisiu susitikti su A. Rüüteliu. Turiu prisipažinti, kad nesuprantu pastarojo metodo Latvijos prezidentės politikos. Susidaro įspūdis, kad ji kone sąmoningai griaua glaudesnę Baltijos šalių bendradarbiavimą. Juk kovo 29-ąją ir mano dienotvarkė perkrauta, nes švenčiamos pirmosios įstojimo į NATO metinės, bet 14.30 išskrisiu į Taliną ir naktį grįšiu namo. Kai yra noro ką nors daryti, surandi ir laiko.

Baigiantis dienai, paskambino prezidentas Viktoras Juščenka. Jis papasakojo apie susitikimą su prezidentu Vladimiru Putinu, o aš jį informavau apie tai, kad prezidentas G. W. Bushas lankysis Rygoje ir susitiks su Baltijos šalių vadovais.

V. Juščenka mane nustebino pranešdamas, kad gegužės 9-ąją nedalyvaus iškilmėse Maskvoje, nes atvyks gegužės 8-ąją ir tos pačios dienos vakare grįš į Kijevą.

2005 metų kovo 24 diena, Vilnius. Nemaloniai nustebino Rusijos ambasadoriaus Lietuvoje Boriso Cepovo interviu „Respublikoje“. Tai tikrai nediplomatiškas, gal net provokuojantis, niekinantis požiūris į mūsų šalį rodantis pasisakymas. Diplomatai paprastai taip nekalba, o štai B. Cepovas tiesiai šviesiai mums žiebia: „Lietuvoje daugelį sprendimų lydi skandalai ir bloga atmosfera: kas nors ko nors pasiklausė, įskundė. Net susidaro įspūdis, kad tai ne šalis, o skandalų mėgėjų susibūrimo vieta: laksto, ieško kompromituojančios medžiagos, suranda, sudeda, reikia mu momentu paviešina. Tada visi purvini ir laimingi sėdi, kad neliko nė vieno švaraus.“

Nežinau, ką ir manyti. Greitai paaiškės, kas tai: Kremliaus požiūrio išsakymas ir asmeninė ambasadoriaus nuomonė. Aišku, užsienio šalies atstovas negali leisti sau kalbėti tokiu tonu apie šalį, kurioje reziduoja. Manau, kad B. Cepovo tarnybos Lietuvoje dienos suskaičiuotos.

2005 metų balandžio 7 diena, ketvirtadienis, Vilnius. Artėjant pirmajam šios mano kadencijos metiniam pranešimui Seime, Prezidentūroje tvyro didelė įtampa. Taip yra todėl, kad manęs netenkina parengtas pranešimo projektas. Laiko liko visiškai nedaug – kitą savaitę, antradienį, jau turiu kalbėti Seime. Paėmęs pieštuką, ėmiau taisyti tekstą.

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

**DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER**
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
**4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL**
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDymo SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
**6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638**
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

S. P. Tauras, gyvenantis **Ave Maria, FL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Esame Jums labai dėkingi už paramą.

Valerie Austras, gyvenanti **Melrose, MA**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame už paramą.

Regina Kazlauskas, gyvenanti **Lemont, IL**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Labai Jums ačiū už paramą.

Grażina Traška, gyvenanti **Oak Lawn, IL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Alicia M. Solys, gyvenanti **Juno Beach, FL**, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Tariame nuoširdų ačiū už paramą.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

Air Freight

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

SIŪLO DARBĄ

Oldline MFG Company w/benefits seek

- CNS Programmer
- Wood Workers
- Accounting Clerk

4616 W 19th Street Please Call Roger @ 708-780-0070 Ext. 4850

Chicago intermodal trucking company looking for experienced CDL drivers.
80% drop and hook. Call Marta at **708-728-9090 ext 221.**

Aldutė Vakarė „Kartais Angelas pasirodo“: lašai širdžiai, sielai, kūnui ir protui

Gegužės pradžioje Čikagoje viešės **Aldutė Vakarė** – knygos „Kartais Angelas pasirodo“ autorė. Kaip ji sako, knygoje kalbama apie žmogaus būties prasmę, joje sudėta dvidešimties metų sveiko gyvenimo būdo patirtis, skaudūs išbandymai, padėję išsilaivinti sielai. „Šia knyga noriu pasakyti žmonėms, kad niekada nebijotų sunkumų, nes jų nauda yra be galo saldi! Noriu priminti, kad žmogus pirmiausia yra Siela, o tik po to kūnas. Esu tikra: perskaitęs knygą iki galo, Tu suprasi, kodėl dažnai jautiesi toks nelaimingas, nors turi ‘beveik viską’. Ji Tau švelniai primins, kaip atrasti Save, kaip nebijoti būti Savimi, kaip išmokti klausyti savo Vidinio balso... Tai pats gražiausias balsas pasaulyje! Visi atsakymai yra mumyse – ir jei tik leidžiam savo Vidiniam balsui kalbėti – jis pasako mums viską!“ – taip pristato savo kūrinį Aldutė Vakarė. Apie šią knygą ir apie kitus žmogaus gyvenime išskylančius klausimus šnekamės su knygos autore.

– **Papasakokite apie save.**
– Esu kompanijos siela, kuriai patinka būti vienai. Myliu vienumą, patinka būti su savo mintimis, tyloje, tačiau taip pat puikiai jaučiuosi tarp žmonių. Patinka bendrauti su šiltais žmonėmis, dalintis mintimis, šypsenomis, entuziazmu, šiluma, gerumu. Ateina laikas – vėl turiu pabūti viena, ypač dabar, kai visi mano darbai gimsta tyloje; mintys keliauja į knygą, į fotografijas. „Tyla – tai takas, kuriuo ateina Dievas“ – rašau savo knygoje. Man to tako labai reikia.

Esu šeimos žmogus. Taip atsitiko, kad po 18 metų bendro gyvenimo skaudžiai subyrėjo mano šeima. Tai paliko randus, bet kartu šis įvykis davė nepaprastai daug. Skaudūs išgyvenimai būtini sielos augimui, priimu šią patirį kaip neįkainojamą dovaną. Jei ne ši patirtis – nebūtų ir knygos. Jau 8 metai, kaip esu viena. Svajoju sukurti gražią šeimą, šeimą iš didžiosios raidės – tik apie tokią visada svajoju, man niekada nereikėjo mažos laimės.

– **Kaip gimė knyga „Kartais Angelas pasirodo“?**

– Anksti pajutau, kad esu „Dievo plano dalis“. Tuo metu mano šeimoje dar vyravo idilė. Mane užvaldė neapsakomas žinojimas, kad šiame gyvenime turiu nuveikti kažką prasmingo, kad turiu atlikti kažkokią misiją. Šis žinojimas mano širdyje įžiebė ugnelę. Aš taip nuoširdžiai siekiau būti Dievo plano dalimi. Tuo metu susikūriau maldą ir kas vakarą iki šiol aš meldžiuosi savais žodžiais. Šią maldą rasite mano knygoje. Aš taip nuoširdžiai norėjau būti Dievo tarpininke žemėje. Savo malda prašiau Dievo, kad Jis išvalytų iš manęs visas dvasines šiukšles – puikybę, pasipūtimą, tuštybę, išdidumą. Troškau būti dvasiškai švari, kad per mane Jis galėtų atlikti gerus darbus žemėje. Tuo metu pradėjau užrašinėti eilėraščius, aforizmus, kai kuriuos jų sudėjau į knygą. Man tarsi buvo atvertos kūrybos durelės, tarsi buvo leista užrašyti gražias mintis, po to visam dešimtmečiui tas dureles uždare. Tačiau paliko žinojimą, kad vieną dieną parašysiu knygą.

Netrukus po to man teko dalyvauti Silva metodo seminare. Ten gavau neįtikėtiną patirį – meditacijos metu aš susitikau su Dievu. Tada gavau žinią, kad mano darbas – užrašyti Dievo žodžius. Įdomu yra tai, kad netrukus po to ir pradėjo griūti mano gyvenimas. Kai dabar pasižiūriu atgal, suprantu, kad tada ir buvau ruošiamą šiai užduočiai, šiai misijai. Skausmo nepatyrę, paviršutiniški žmonės tam netinka. „Žmonės tai vadina kančia, Dievas tai vadina ‘Man reikia tavęs’“, – sakė

Aldutė Vakarė.

Nuotr. iš asmeninio archyvo

kažkuris iš filosofų. Taip ir yra! „Jūs tikėjimas bus patikrintas“ – parašyta Biblijoje. Buvau patikrinta ir aš.

Po dešimties metų trukusio žinojimo, kad vieną dieną parašysiu knygą, vieną 2009 metų rugpjūčio rytą prabudusi pramerčiau akis ir supratau – jau laikas! Tada ir pradėjau rašyti. Viskas tarsi buvo duota, tarsi kažkokia jėga apkabino mano pečius, ir viskas, ką tereikėjo daryti – nesipriešinti tai jėgai.

Fotografija knygos viršelyje padaryta mano pačios 2008 metais birželio 22 d., plaukiant vandenynu aplink Europą. Kas ir kodėl taip gražiai iš debesėlių sudėliojo Angelą? Atsitiktinumų nebūna. Po Angelo nufotografavimo mano gyvenime ėmė vykti keisti netikėtumai. Visa tai esu aprašiusi knygoje. Kai vieną dieną man buvo atversti „Gyvenimo dėlionės“ paveikslėliai, aš tiesiog netekau žado! Tuo metu knyga jau buvo rašoma penkis mėnesius, turėjau net tris knygos pavadinimus, tačiau tą dieną, patyrusi tarsi apreiškimą, aš gavau žinią – knygos pavadinimą „Kartais Angelas pasirodo“. Tą dieną „gavau“ priminimą apie šią Angelo fotografiją, ji tuomet buvo daryta prieš pusantrų metų, buvau net pamiršusi apie ją. Tačiau kažkam reikėjo, kad vėl ją prisiminčiau. Tada supratau, kad visą tą laiką aš net pati nesuvokdama išgyvenau knygos puslapius.

– **Knygą Jūs vadinate filosofine-biografine. Apie ką ji? Kam ji skirta?**

– Savo knyga noriu priminti žmonėms, kad pirmiausia jie yra siela, o tik po to – kūnas. Savo knyga noriu pasakyti žmonėms, kad niekada nebijotų sunkumų, nes jų nauda yra be galo saldi. Tai, kas sudėta į knygą, pirmiausiai išgyvenau pati tris dešimtmečius, o po to, užsidaariusi nuo viso pasaulio, ją rašiau lygiai dvejus metus. Knyga yra filoso-

finė-biografinė – tai apmąstymų knyga apie žmogaus būties prasmę, paremta mano pačios gyvenimo įvykiais. Man ne taip svarbu, kas gyvenime buvo – man svarbu, ką man tai davė, ko mane išmokė, kaip padėjo augti viduje. Noriu pasidalinti savo patirtimi, kad žmonės, kurie išgyvena sunkumus, galėtų tarsi pasiremti mano patirtimi, pasisemti stiprybės. Knygoje gausu apmąstymų – tiek mano, tiek didžiųjų žmonių, kurių patirtimi ir išmintimi įvairiais žmogaus gyvenimo klausimais remiuosi. Todėl knygą ir apibūdiniu „Lašai širdžiai, sielai, kūnui ir protui“.

Jau daugiau kaip 20 metų gyvenu sveikai, knygoje dalinuosi tokio gyvenimo būdo teorija, praktika. Esu ajurvedinės kosmetologijos meistrė – knygoje atskleidžiu daugybę paslapčių, kaip natūraliomis priemonėmis išsaugoti grožį, jaunystę.

Pagrindinį knygos akcentą aš įvardinu kaip sielos išsilaisvinimą – tai atėjo knygą berašant. Pradėdama rašyti knygą net neįtariau, kad visa tai mane nuves taip toli. Rašymas man pačiai davė labai daug, aš tarsi išsilukštenau, išsilaisvinau. Per sielos išsilaisvinimą atėjo į mano gyvenimą fotografija. Supratau, kad užrašyti Dievo žodžius į knygą, kurie man „pakuždami“, būnant gilioje meditacijoje, ir įamžinti gamtos grožį fotoobjektyve yra ta pati Dievo kalba. „Dievas prabyla į mus grožiu“ – taip pavadinau fotografijų parodą.

– **Knygoje nemažai kalbama apie Dievą. Kas Jums yra tikėjimas?**

– Dievo buvimą pajutau labai anksti. Dabar, kai pasižiūriu atgal, suprantu, kad Jis „beldėsi“ į mano gyvenimą, į mano širdį, bet aš tuomet buvau jauna, akla ir kurčia. Jaunystėje aš tris kartus susapnavau tą patį sapną. Sapnavau, kad Dievas nusileidžia mano tėvų sodyboje, visada toje pačioje vietoje. Aš puolu prieš Jį ant kelių, puolu melstis ir atsiprašinėti. O Jis visuose trijuose sapnuose pasakė tuos pačius žodžius „Kodėl tu nesimeldi?“ Aš melsdavausi kurį laiką po šių sapnų, bet paskui aptingdavau, nustodavau. Nors širdyje, kiek save prisimenu, Dievas visada buvo. Užaugau religingoje šeimoje.

Ypatingai Dievą pradėjau jausti tuomet, kai „pajutau“, jog esu Dievo plano dalis. Tada man buvo 33 metai. Matyt, mano siela „pradėjo kažką prisiminti“. Nes ta žinia, atėjusi iš išorės, mano širdyje rado sau vietą, tarsi visada ten ji ir būtų buvusi. Nuo tada pradėjau jausti Dievą visur. Knygoje aprašau tas išgyventas patirtis. Tai kažkas nuostabaus! Savo knygą baigiu žodžiais: „Viskas, ką galiu pasakyti užbaigus knygą – Dievas yra! Ir jei tu paklaustum manęs,

iš kur kyla mano stiprybė, aš nedvejodama atsakyčiau: ‘Tė Dievo!’”

Rašydama šią knygą tarsi jaučiau, kad liudiju Jo buvimą. Visa knyga alsuoja dieviškumu, kurį jaučiau rašydama, ir dabar, kai skaitytojais pasakoja savo patirtis, kaip juos įkvepia mano knyga, kad paėmus ją į rankas kūnu bėga šiurpuliukai, aš visai nesistebiu, tiesiog žinau – ką į ją sudėjau, tai ir jaučia skaitantis žmogus. Žinoma, jei jo širdis atvira.

– **Esate sakiusi rašanti naują knygą. Apie ką ji?**

– Šiuo metu rašau dvi knygas – suaugusiems ir vaikams. Nieko neplanavau, siužetai atėjo patys, tarsi buvo duoti. Žinau viena – kad nenukrypsiu nuo savo kurso. Mano tikslas rašant knygas – gerumas; ir visai nesvarbu, ar tai knyga vaikams, ar suaugusiems.

Šiuo metu daug keliauju po Lietuvą, pristatydama savo knygą ir fotografijų parodą, todėl knygų rašymui negaliu skirti daug laiko. Tiesiog jaučiu, kad dabar išgyvenu tarsi antrą misijos dalį – einu su knyga į žmones, į jų širdis, kad jie „apšiltų“, kad atrastų vėl save, Dievą, tikrąsias vertybes. Tokia yra mano misija. Vasarą savo keliones planuoju pristabdyti – ir vėl pasileisti į laukus, miškus. Ten, kur tylą, kur takas, kuriuo ateina Dievas. Ir vėl rašyti, rašyti, rašyti...

– **Jūsų planuose – kelionė į Ameriką. Kokie keliai Jus atvesčia?**

– Čikagoje gyvena mano pusėsėserė Danguolė, nemačiau jų seniai, kaip ir jos nuostabios dukrytės Skirmantės, vyro Mindaugo. Visada gyvenome viename mieste Klaipėdoje. Jie – ir mano sūnaus krikštatėviai, visada buvome labai artimi. Prieš 9 metus laimėję Žalią kortą išvyko į Čikagą. Mano svajonė buvo aplankyti juos. Sau buvau pažadėjusi, kad parašiusi knygą pasidovanosiu kelionę į Čikagą. Labai malonu, kad Čikagos lietuvių bendruomenė, sužinojusi apie mano viešnagę, surengė susitikimus Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, taip pat turėsiu garbės aplankyti Pasaulio lietuvių centro biblioteką! Atvyksiu ne tuščiomis rankomis – atvešiu dovanų! Taip pat dovanų – savo knygas – atvešiu visoms lituanistinėms mokykloms. Manau, kad praleisime daug nuostabių akimirkų kartu su Čikagoje gyvenančiais lietuvais. Šie susitikimai bus didžiulė dovana mums visiems. Už šią dovaną tariau nuoširdų „ačiū“ Beatai ir Remigijui.

– **Dėkojame už pokalbį, geros kelionės pas mus.**

Kalbėjosi Loreta Timukienė

Susitikimai su Aldute Vakare vyks:

Gegužės 4 d., penktadienį, Balzeko lietuvių kultūros muziejuje. Dalyvaus pianistas Michael Shimkus. Pradžia 7 val. v.

Gegužės 5 d., šeštadienį, Milwaukee lituanistinėje mokykloje (648 E. Dover St. Bay View, WI 53207) vyksiančioje Mamyčių dienos popietėje. Pradžia 10:30 val. r.

Gegužės 6 d., sekmadienį: Gedimino lituanistinėje mokykloje (St. Andrews Lutheran Church, 10 South Lake St., Mundelein, IL) vyksiančioje Motinos dienos popietėje. Pradžia 3 val. p. p.

Gegužės 9 d. trečiadienį: Pasaulio lietuvių centre, Lemont, socialiniame skyriuje ir PLB bibliotekoje. Pradžia 1 val. p. p.

Daugiau informacijos tel. 847-668-1731.

Forumo dalyviai (iš kairės) – profesorius Dainius Pūras, filosofijos doktorantas Justas Kučinskas, kunigas Gediminas Numgaudis, OFM, Kovo 11-osios akto signataras Algirdas Kumža. **A. Vaškevičiaus nuotr.**

„Kai susitaikai su Dievu, tada jau gali atleisti sau ir kitiems“

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Šiandien problemų su mūsų visuomenės dvasine sveikata netrūksta, esame tarp tų valstybių, kuriose daug prievartos, savižudybių, ir tai negali nekelti susirūpinimo. Apie tai, apie mūsų visuomenės dvasios atsparumą ir dvasinės sveikatos būklę Marijampolėje kalbėjosi psichiatras profesorius Dainius Pūras, savo išvalgomis dalijosi kunigas pranciškonas Gediminas Numgaudis, OFM, taip pat istorikas Alfredas Bumblauskas, teatro režisierius ir aktorius Vytautas Balsys, architektas, muzikantas Algirdas Kaušpėdas ir kiti intelektualai.

Profesorius Pūras pateikė nerimą keliančios statistikos – kasmet daugiau kaip 4,000 Lietuvos žmonių miršta nuo įvairios prievartos – tai ir savižudybės, ir nužudymai, ir autoįvykiai, atvejai, kai žmonės miršta nuo alkoholio, žūsta autoįvykiuose ir pan. Tai keliskart daugiau, negu Europos vidurkis, ir lengvų atsakymo, kodėl plinta ši epidemija, anot pranešėjo, nėra.

„Pirmieji dešimt Nepriklausomybės metų buvo audringas proveržis ir noras tą bejėgiškumą įveikti – Lietuva diegė naujus požiūrius, reikėjo užpildyti tuštumas, bet, istojus į Europos Sąjungą, visa ta veikla tarsi sustojo ir prasidėjo stagnacija. Bėda ta, kad mes skirtingai ieškome savo tapatumo, tebesitęsia paauglystės laikotarpis. Be to, daugėja neapykantos, susipriešinimo, net ir interneto komentaruose tai akivaizdu“, – sakė profesorius Pūras.

Vis dėlto jis prisipažino esantis nuosaikiu optimistu ir tikintis, kad iš viso to pavyks išbristi, kad Lietuvoje daugės liberalios demokratijos, nes geresnio recepto kol kas dar niekas neišrado.

Kunigas pranciškonas Numgaudis, gerai Lietuvoje žinomas dėl savo išimintinių pamokslų, susirinkusiųjų klausė, kas yra dvasingas žmogus? Ar apsiskaitęs, mandagus, punktualus žmogus yra dvasingas, ar labiau kultūringas? Dar vienas klausimas – ar dvasia ir siela yra tas pats? Pristatęs kaip nedidelio Pakutuvėnų kaimo klebonas, jis prisiminė, kaip dar 1990 metais veržėsi į misijas, kaip norėjo apaštalauti Rusijoje ir kokių ten išgyvenimų patyrė.

Algirdas Kaušpėdas.

Vytautas Balsys.

„Važinėdavome su jaunimu į Kaliningradą, kur jaunimas gatvėse šlovindavo Viešpatį, o aš pamokslaudavau. Čia mūsų keliai susikirto su tokia grupele jaunuolių narkomanų. Tarp jų buvo mergina, kuriai buvo labai bloga, ji duso ir atrodė, kad tuoj mirs. Veikiausiai buvo perdozavusi narkotikų. Aš pasimeldžiau už tą merginą, uždėjau rankas, ir jai tapo geriau. Mano rūpestis ir malda palietė tuos jaunos žmones, į kuriuos niekas dėmesio nebekreipdavo, paprasčiausiai laikė šiukšlėmis. Tai tas būrelis žmonių pradėjo paskui mus visur sekioti. Neblogas buvo vaizdas, nes jie buvo purvini, dvokiantys, be dantų, tarsi žaizdoti zombiai.

Jie mums tapo kaip uodega. Teko parsivežti juos į Kretingą, apgyvendinti parapijos namuose. Tačiau

A † A

JONAS KUBILIUS

Mirė 2012 m. balandžio 20 d., sulaukęs 85 metų.
Gimė 1926 m. birželio 24 d. Lietuvoje.
Gyveno St. Petersburg, FL, anksčiau Čikagoje.
Nuliūdę liko: Nijolė Vengrienė; sūnėnas Raimundas Lapas, sūnėnas Tomas Lapas, dukterėčia Rasa Valaitis, dukterėčia Laura Valaitis su šeimomis.
A. a. Jonas buvo vyras a. a. Aldonos Paltarokaitės, brolis a. a. Wilhelminos Lapienės, brolis a. a. Algirdo ir švogeris a. a. Edvardo Lapo.
Priklausė Lietuvos partizanams ir Lietuvos skautams.
A. a. Jonas pašarvotas buvo pirmadienį, balandžio 23 d. nuo 4 v. p. p. iki 8 val. vak. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont.
Laidotuvės įvyks antradienį, balandžio 24 d. 9:30 val. ryto Petkus Lemont laidojimo namuose, iš kur a. a. Jonas bus palydėtas į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.
Kviečiame draugus ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

parapijiečiai pakėlė triukšmą, jog veltui užimame parapijos namus, ir reiškė nepasitenkinimą, kokių čia velniūkščių atvežėme. Todėl teko slapta juos perkelti į apleistas mokyklos dirbtuves, ir čia jais rūpinomės. Kai po kokio mėnesio atvažiavo jų tėvai aplankyti ir pasiimti namo, tie jaunuoliai dėkodami sakė: ‘Mes tik čia pirmą kartą gyvenime pasijutome, jog esame žmonės.’ Tai buvo mums labai svarbūs žodžiai, kurie buvo pati geriausia padėka,“ – pasakojo kunigas.

Jis prisiminė, kad apie tragišką padėtį bandė kalbėtis su Kaliningrado anuometiniu vicemeru, tačiau išgirdo kategorišką atsakymą, kad tokias „padugnes“ reikia šaudyti arba, geriausia atveju, įrengti jiems darbo stovyklas, panašias kaip Hitleris buvo įrengęs.

„Supratau po pokalbio, kad ir Lietuvoje reikia bandyti įrengti vietą, kur būtų galima priimti tuos, kurie neteko vilties, kurie pavergti priklausomybių. Išgirdę apie mus, atėjo keli narkomanai bei alkoholikai prašyti pagalbos. Aš pats nieko nekviečiau, jie patys pradėjo rinktis. Tiesą pasakius, nežinojau, ką turiu daryti. Meldžiausi už juos, stengiausi padėti. Daug iliuzijų buvo, todėl ir daug nusivylimo. Tik palaipsniui atėjo patirtis ir supratimas, kaip galiau padėti, ką daryti.

Atvykusiems į Pakutuvėnus, kai šie prašo pagalbos, sakau, jog aš pats negaliu padėti. Tačiau Dievas tikrai gali. Gal per mane, gal per kurį nors kitą brolių, gal per priklausomą žmogų, kuris čia gyvena. Kas žino, kokie Jo planai? Reikia tik negaišti laiko, atgailauti ir įleisti Dievą į savo gyvenimą. Matau, kad kai kuriems pasiseka, o kai kuriems – ne.

Kartais žmonės atvažiuoja ir sako, jog ieško ramybės. Jiems sakau, kad ramybės čia nerastas – čia daug žmonių, triukšmo, geriau jau tada pas psichoterapeutą jos ieškoti. Jėzus yra pasakęs, jog duoda mums savo ramybę, tačiau ją duoda ne taip, kaip pasaulyje įprasta duoti. Šiandien yra sukurti ramybės modeliai – esą tai patogi, užliūliuojanti būseną. Beje, būtent tokios ramybės ir su kvaišalų pagalba žmonės ieško, bet

neranda. Ramybė – tai gyvenimo su Dievu, gyvenimo tiesoje pasekmė, kai susitaikai, atleidi, tada ji ateina. Būti joje nėra paprasta – tam reikia kasdienių pastangų“, – sakė Numgaudis.

Kunigas sakė, kad šiandien jauni žmonės bijo mylėti, nes bijo būti išduoti ir palikti. Šiandieninis jaunimas, jo nuomone, yra labai vienišas, jį kamuoja nereikalingumo jausmas, todėl dažnai atsiranda poreikis įvairioms priklausomybėms, lengvam trumpalaikiam užsimiršimui.

Jo įsitikinimu, svarbiausia – susitaikyti su Dievu, savimi ir su visa kūrinija, nes be tokio susitaikymo neturėsime nei ramybės, nei laisvės. Kai susitaikai su Dievu, tada jau gali atleisti sau ir kitiems. Kai priimi save tokį, koks esi, tada gali priimti kitus, kokie jie yra. Pirmiausia reikia save pamilti, norint mylėti kitus.

Pokalbyje dalyvavęs architektas, grupės „Antis“ įkūrėjas Kaušpėdas sakė, kad sovietmetis žmones išmokė meluoti ir bijoti. Dabar gyvename laisvoje šalyje, tačiau patekome į kitus spąstus – rinkos sąlygomis tampame preke tarp prekių, ir dažnai imamės žeminti kitą, norėdami parodyti savo pranašumą. Blogiausia, kad vyksta ne idėjų kova, bet kritikos kova, norint parodyti tariamus savo pranašumus, ir kritikuojant nieko nepasiūloma.

Apie tai, kad žmonės ir teatre ieško atsakymų, kas yra laimės būseną, kalbėjo režisierius Balsys, taip pat raginęs mylėti ir save, ir aplinkinius žmones. Profesorius Bumblauskas ragino galiausiai atsikratyti mitų, kad kažkada labai seniai lietuviai buvo patys geriausi, stipriausi ir laimingiausi – taip niekada nebuvo. Jo nuomone, būtent dabar Lietuva ir lietuviai gyvena pačius geriausius laikus.

Tokie pokalbiai, kuriuos vienija Marijampolės forumo pavadinimas, tęsis ir toliau. Pirmuosiuose penkiuose forumuose dalyvavo iškiliausi Lietuvos politikai, publicistai, istorikai, verslininkai, mokslininkai, jų mintys ir pastebėjimai bus išleisti atskira knyga.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Trečiadienį, balandžio 25 d., 2 val. p. p.** „Seklyčioje“ tradicinių popiečių metu matysime Lietuvos televizijos laidą „Sveikinimai“, kurioje dainuos žinomi Lietuvos dainininkai. Taip pat išgirsime poetiškus sveikinimų žodžius. Po programos – užkandžiai. Tel. pasiteiravimui 773-476-2655.

■ **Balandžio 27 d., penktadienį, visus** meno mylėtojus kviečiame į Čiurlionio galeriją, Jaunimo centre, Čikagoje, kur 7:30 val. v. atidarysime jungtinę parodą „Transformuoti gyvenimai“. Dailininkus, kurie nori dalyvauti parodoje, prašome iki balandžio 21 d. atsiųsti savo darbus į galeriją adresu 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636. Daugiau informacijos el. paštu laimaa@hotmail.com arba ausrineker@comcast.net

■ **Penktadienį, balandžio 27 d., 7 val. v.** Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL) vyks susitikimas su Lietuvos nacionalinio muziejaus Viduramžių ir naujųjų laikų archeologijos skyrius vedėju Valdu Steponaičiu. Jis skaitys paskaitą apie Vilniaus katedros archeologinius tyrinėjimus, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų palaidojimus, naują ekspoziciją Katedros rūsiuose. Įėjimas – 5 dol. Tel. pasiteiravimui 773-582-6500.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL), sekmadienį, balandžio 29 d., 10:30 val. r. šv. Mišias atnašaus klebonas Robertas Coleman. Prieš šv. Mišias kalbėsime Palaimintojo Jurgio Matulaičio litaniją. Mišių metu pasimelsime už prelatą Joną Kuzinską, švenčiantį savo kunigystės 60-metį. Prelatas Kuzinskas buvo Brighton Park parapijos klebonas 1986–1988 metais.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** bažnyčioje (Marquette Park) balandžio 29 d., sekmadienį, 10:30 val. r. šv. Mišias aukos prelatas Jonas Kuzinskas, švenčiantis savo kunigystės 60-metį. Po Mišių parapijos salėje prelatas pagerbimas ir šventiniai pietūs. Apolonija Steponavičienė ir parapijos choras atliks meninę programą. Daugiau informacijos tel. 773-776-4600 (Audra).

■ **Pianistės Aleksandros Žvirblytės** ir smuikininkės Lindos Veleckytės koncertas „Auksinės stygos“ vyks sekmadienį, balandžio 29 d., 12:30 val. p. p. Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL. Į labdaros koncertą visus maloniai kviečia „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis.

■ **Gegužės 5 d. 7 val. v. Willowbrook** Ballroom salėje žurnalistė, Lietuvos televizijos laidos „Bėdų turgus“ vedėja Edita Mildažytė pristatys savo knygą „Pasimatymas su Lietuva“, dainuos aktorius Kostas Smoriginas. Renginio metu surinktos lėšos bus skirtos Pasaulio lietuvių centrui, priešgaisrinės apsaugos įrengimui. Bilietus galite nusi-

pirkti PLC raštinėje, Maironio lituanistinės mokyklos raštinėje, parduotuvėse „Smilga“ ir „Lietuvėlė“. Daugiau informacijos tel. 708-668-6214 arba tel. 630-915-3110.

■ **Gegužės 6 d. 2 val. p. p. maloniai** kviečiame į Balzeko lietuvių kultūros muziejų (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL), kur vyks Amerikos lietuvių moterų dailininkių parodos „LAWAA-40“ atidarymas. Jūsų laukia įdomūs darbai, vaišės ir programa.

■ **Rinkimai į JAV LB XX Tarybą** Brighton Park vyks gegužės 6 ir 13 dienomis (sekmadieniais) po 10:30 val. r. šv. Mišių Švč. Mergelės Nekaltojo Prasidėjimo parapijos Mozerio salėje (4420 S. Fairfield Ave.). Jaunimo centre rinkimai vyks šeštadieniais, gegužės 5 ir 12 dienomis. 8:30 val. r. ir 12:30–1:30 val. p. p. ir sekmadieniais gegužės 6 ir 13 dienomis po 10:30 val. šv. Mišių Tėvų jėzuitų koplyčioje. Rinkimų komisijos pirmininkė Salomėja Daulienė, tel. 773-847-4855.

■ **Čiurlionio galerija, Jaunimo centre** (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636) penktadienį, gegužės 11 d. 7:30 val. v. visus kviečia į Florida lietuvių menininkų darbų parodos „Kryžkelės“ atidarymą. Parodoje dalyvauja 4 autoriai: Saulius Jankauskas, Irma Kirvelienė, Edita Klinkel, Oksana Kofman.

■ **Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos** Čikagoje susirinkimas vyks gegužės 20 d. Tėviškės parapijoje. 12:30 val. p. p. – pietūs; 1:15 val. p. p. – susirinkimas. Paskaitininkė doktorantė Kristina Blokytė skaitys pranešimą tema „Šiupinio dienos tradicijos ir papročiai Klaipėdos krašte“.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Putnam sesrų sodyboje (600 Liberty Hwy, Putnam, CT 06260)** balandžio 28 d. 2 val. p. p. vyks koncertas Neringos stovyklai paremti. Programą atliks vaikų choras „Varpelis“ iš New Jersey. Choro vadovė Birutė Mockienė. Daugiau informacijos rasite tinklalapyje www.neringa.org

■ **JAV Lietuvių Bendruomenės Manhattan** apylinkė kviečia visus vietinius lietuvius į metinį susibūrimą, kuris įvyks sekmadienį, balandžio 29 d., 3 val. p. p., Susivienijimo Lietuvių Amerikoje patalpose (307 W. 30th St., New York) kviečiame visus besidominčius aktyviau įsijungti į LB veiklą ir kandidatuoti į Manhattan apylinkės valdybą, kurios rinkimai vyks susibūrimo metu.

■ **Balandžio 29 dieną, 12 val. p. p.** Švento Andriejaus bažnyčios klebonijoje Linas Gineitis ves pokalbį jaunimui „Neabejok-Tikėk!“ Pokalbis vyks lietuvių ir anglų kalbomis. Daugiau informacijos suteiks Jonas Dunčia el. paštu jonasvytautas@verizon.net

■ **Kerry Secrest ir dr. Kristinos Maciūnaitės** vedamas savaitgalis Neringos stovykloje vyks gegužės 18–20 dienomis. Šių metų tema – „Laikas“. Daugiau informacijos ir registracijos formas rasite tinklalapyje www.neringa.org

Čikagos lituanistinės mokyklos darželinukai šeštadienį, balandžio 21 d., savo tėveliams parodė spektakliuką „Pagrandukas“. Tėveliai galėjo įsitikinti, kad jų vaikai – tikri lėlių teatro aktoriai, taip gerai jie valdė lėles. Po spektakliuko vaikučiai padėkojo tėveliams ir mamytėms. **Laimos Apanavičienės nuotr.**

Penktadienį, balandžio 20 d., Balzeko lietuvių kultūros muziejuje paskaitą „Kuo įdomūs dr. Jono Basanavičiaus portretai?“ skaitė dailės istorikė Jolanta Bernotaitytė. J. Bernotaitytė – Vilniaus dailės akademijos doktorantė. Nuo 2001 m. dirba Lietuvos nacionaliniame muziejuje, Ikonografijos skyriuje (nuo 2006 m. – skyriaus vadovė). **Laimos Apanavičienės nuotr.**

Darbščios Jaunimo centro moterys, vadovaujamos šaunios Irenos Dirdienės, lankytojus dažnai palepina gardžiais valgiais – tai blynų pusryčius suruošia, tai velykiniais valgiais paskanauti kviečia. Paragauti jų maisto susirenka nemažai Jaunimo centro apylinkėje gyvenančių žmonių. Nuotraukoje: šių metų velykiniai pusryčiai taip pat susilaukė dėmesio. Jų paskanauti atvyko visi mėgstantys gardžiai pavalgyti. **Laimos Apanavičienės nuotr.**

Vasarvietėje „Gintaras“ (15860 Lakeshore Rd., Union Pier, MI 49129) balandžio 27–29 dienomis rengiama tradicinė lietuvių menininkų darbų paroda „MENO ATAKA – 2012!“

Balandžio 27 d., 7 val. v. – 10 val. v. Michigan laiku (EST) – parodos atidarymas su vaišėmis.

Balandžio 28 d., 11 val. r. – 8 val. v. – meno darbų paroda. 5 val. p. p. – 8 val. v. pabendravimas su menininkais.

Balandžio 29 d., 11 val. r. – 4 val. p. p. – meno darbų paroda. 1 val. p. p. Otilijos Kasparaitis pamoka (apyrankių-riešių darymas).

Pirksiu Domšaičio, J. Rimšos, Kasiulio, Žoromskio, Žmuidzinavičiaus tapybos ir P. Rimšos skulptūros darbus
Tel. 708-349-0348